

OSTŘEDECKÝ ZPRAVODAJ

Ostředek • Mžížovice • Bělčice • Vraž • Třemošnice

7. ROČNÍK • ČERVENEC - ZÁŘÍ 2019 • ČÍSLO 3

Skupinový vodovod CHOPOS

Vážení spoluobčané,

Jsem velice rád, že vám mohu sdělit pozitivní informaci týkající se realizace projektu Skupinový vodovod CHOPOS. Několikaleté úsilí sedmi obcí zapojených do projektu spěje k významnému mezníku – k zahájení stavby.

S myšlenkou napojení se na přivaděč Želivka přišli již naši předchůdci. Bohužel původní projekt kvůli nezájmu většiny obcí krachl. Na jeho troskách tři vytrvalé obce (Ostředek, Vranov a Teplýšovice) začali připravovat nový projekt, ke kterému se postupně přidaly další čtyři obce (Čakov, Divišov, Struhařov a Chotýšany). Během let jsme tedy zažívali jak období zmaru, tak naděje. Bojovali jsme s různými administrativními i fyzickými překážkami a spojenými silami se nám je dařilo překonávat. V současné době projevují zájem další obce, ale projekt není na připojení dalších obcí kapacitně dimenzován a s ohledem na dotaci to není ani možné.

Těžkou hlavu jsme s kolegy starosty měli v okamžiku, když jsme se koncem června dozvěděli nabídkové ceny z výběrového řízení. Ačkoliv nám bylo avizováno, že ceny stavebních prací od doby, kdy jsme podali žádost o dotaci, razantně stouply a firmy mají práce dost, tak jsme věřili, že alespoň vysoutěžíme rozpočtovanou cenu. Vysoutěžená cena (268 719 822,94 Kč bez DPH – společnost EVT Stavby s.r.o.), která je o 65 milionů vyšší než byl rozpočet pro dotační žádost (dostaneme 63% uznatelných nákladů dle rozpočtované ceny), nás donutila znovu zvážit, zda budeme projekt realizovat. Důvodem byla skutečnost, že toto navýšení již nelze zahrnout do dotace a plně ho budeme hradit z našich peněz. Po delší diskuzi jsme se nejprve na úrovni starostů a následně na úrovních zastupitelstev rozhodli, že nabídku budeme akceptovat a projekt budeme realizovat.

Pro všechny zapojené obce to znamená výrazně zvýšené nároky na financování stavby. Konkrétně pro Ostředek je to o cca 10 milionů Kč více, než jsme počítali, tedy zhruba 23 milionů korun (bez možných vícenákladů). O to více nás všechny „štve“ nezdar prvního projektu. Obce, které cukly a zejména Kozmice, které nám následně neumožnily ani stavbu vodojemu, nám takto způsobily velkou „škodu“. Místo, abychom v současné době již pili vodu ze Želivky, musíme řešit, jak stavbu ufinancovat.

Bude to pro nás všechny náročné, ale jak ukazují sucha posledních let, bez vody se nebude žádná obec rozvíjet. Musíme se na tuto investici dívat ne v horizontu 5 či 10 let, ale na to, že je to investice minimálně pro naše děti a vnuky.

Jak všichni víte, obci se podařilo vyjednat s ŘSD velmi slušnou kompenzací (6,38 mil. Kč), kterou plánujeme využít na financování vodovodu, ale samozřejmě je to málo. Proto si obec bude brát bankovní úvěr o předpokládané výši 17 milionů korun a se splatností 20 let. Naším přáním a cílem je, abychom reálně museli z úvěru čerpat co nejméně a obec mohla nadále v rozumné míře fungovat a nemusela si hodně „utáhnout opasek“ bez možnosti realizací dalších akcí.

Výrazně pomoci by nám mohla zvýšená aktivita v průmyslových zónách kolem dálnice. Oživily se projekty staré i deset let (EUDI REAL, Alemas/Prologis) a přicházejí i nové. Investoři z průmyslových zón by mohli výrazně pomoci obecnímu rozpočtu zvládnout nákladnou výstavbu vodovodu. Obec má uzavřenu smlouvu o smlouvě budoucí na obecní pozemky v jedné z průmyslových zón. Pokud se záměr zrealizuje, získáme částku v podobné výši, jako jsme již obdrželi od ŘSD.

Jednáme úspěšně s jednotlivými investory, aby podpořili rozvoj infrastruktury v obci. EUDI REAL nám smluvně slíbil dar ve výši 1,2 mil. Kč. Prologis, který začne stavět ještě letos, dá obci dar ve výši 1 mil. korun. Na vodovod použijeme i 780 tisíc korun, které obci věnovala Eurovia jako kompenzaci za svou činnost u sjezdu z dálnice, která komplikuje život občanům v jeho blízkosti.

Nezanedbatelný bude pro obecní rozpočet i příjem z daně z nemovitostí z areálů v průmyslových zónách. V souladu s úmluvou starostů obcí zapojených do projektu zastupitelstvo obce přijalo novou vyhlášku, kterou se od 1. ledna 2020 navyšuje místní koeficient pro daň z nemovitostí na 2. Jedná se o krok nepopulární, ale vodovod bude obec stát hodně peněz a zhodnotí majetek nás všech, takže věřím, že ho vy, občané Ostředku, přijmete.

(pokračování na str. 4)

Obsah

INFORMACE Z OBCE	2
V BODECH ZE ZÁPISŮ ZE ZASTUPITELSTVA	4
SKUPINOVÝ VODOVOD CHOPOS - ČÁST 2.	4
NEJEN Z OBECNÍ HISTORIE.....	5
JÓGA V OSTŘEDKU	11
DĚTSKÁ SKUPINA OSTŘEĎÁČEK.....	11
CO SE KONALO A UDÁLO.....	12
STŘEMCHA 2018, Z. S.	13
TJ SOKOL OSTŘEDEK, Z.S.	22
PÁJA „PAPÁJA“ REZKOVÁ.....	25
SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ OSTŘEDEK	26
SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ TŘEMOŠNICE.....	28
PRO MALÉ A DORŮSTAJÍCÍ ČTENÁŘE	29
SOUTĚŽ	30
CO SE PŘIPRAVUJE	30
NABÍDKA PRÁCE.....	31

Informace z obce

Obec Otředek pořídila do Bělčic novou celodřevěnou vývěsní tabuli, jež byla umístěna k odpočinkové zóně u rybníka.

Rovněž byly po obcích instalovány další lavičky (u Mžížovického rybníka, v Kačinkách, pod paní Štěchovou a na hřbitově).

Vážení spoluobčané,

obracíme se na vás s žádostí o poskytnutí **fotografií pro vydání kalendáře pro rok 2020**. Pokud máte fotografie z obecních akcí, fotky obce, apod., budeme rádi, když je na OÚ Otředek zanesete buďto osobně, nebo zašlete e-mailem: ostredekk@chopos.cz.

Učiňte tak nejpozději do konce září.

Děkujeme!

OÚ Otředek

Vážení spoluobčané,

v Třemošnici byla během léta přesunuta dětská herní sestava a workoutový prvek z prostoru před bývalým obchodem na místní hřiště. Dále na něj bylo doplněno i nové pískoviště. Za přesun dětského hřiště a montáž pískoviště děkujeme Spolku Střemcha 2018.

OÚ Ostředek

Vážení spoluobčané,

koncem letošního roku končí platnost revizí kotlů, které byly provedeny roku 2016. Obec Ostředek vám nabízí zprostředkování revize na kotle těchto značek: DAKON, BUDERUS, KOVARSON, LAZAR, EKOKOMFORT, VIADRUS. Termíny pro provedení revizí jsou - pro Ostředek sobota 16. listopadu a pro Třemošnici a Mžížovice sobota 23. listopadu. Cena revize jednoho kotle bude upřesněna. Závazné objednávky hlase na OÚ paní Nedvědové (tel. 737 104 707).

OÚ Ostředek

Povinné čipování psů

Povinné „čipování“ psů!

Od 1. 1. 2020 bude povinné očkování psa proti vzteklině platné pouze v případě, že je pes označený mikročipem

Číslo mikročipu musí být zaznamenáno v dokladu o očkování psa (pas, očkovací průkaz)

Štěňata musí být označena mikročipem nejpozději v době prvního očkování proti vzteklině

Mikročipem nemusí být označeni psi s jasně čitelným tetováním provedeným před 3. 7. 2011

Majitelé psů v České republice mají ještě zhruba 130 dní na to, aby nechali svá zvířata u soukromého veterinárního lékaře označit mikročipem.

Od 1. ledna 2020 vstupuje na základě novely veterinárního zákona č. 302/2017 Sb. v účinnost povinnost označovat psy na území České republiky mikročipem.

Označení psů mikročipem provádějí soukromí veterinární lékaři, kteří jsou oprávněni vykonávat veterinární léčebnou a preventivní činnost (jsou registrovaní u Komory veterinárních lékařů ČR: <https://www.vetkom.cz/seznam-veterinaru>).

Požizovací cena mikročipu se pohybuje mezi 120 - 450 Kč a závisí na jeho typu. Další částku si soukromí veterinární lékaři účtují za jeho aplikaci. Ceny jsou smluvní.

Za psa bez označení bude od roku 2020 hrozit správní řízení s uložením až 20tisícové pokuty, protože na psa bude pohlíženo, jako kdyby neměl platné očkování proti vzteklině.

Proč se povinnost zavádí?

Zavedení povinného označení všech psů na území ČR by mělo být přínosem zejména v těchto oblastech:

- zjištění identity psa v případě potřeby kontrolních orgánů (SVS, PČR, Celní správa, obec atd.),
- účinnější monitoring chovů a kontrola dodržování stanovených pravidel a předpisů (např. počtu držovaných zvířat, jejich věk, vakcinace, dodržování zoohygienických podmínek, zajištění pohody zvířat) a postih chovatelů v případě týrání zvířat,
- umožnění kontroly při prodeji psů prostřednictvím obchodníků, jak z hlediska veterinárních, tak z hlediska finančních předpisů,
- bude možné prokázat vlastnictví psa, což je velmi důležité v případě odcizených psů i v případě postihu vyplývajícího ze zodpovědnosti za psem způsobenou škodu (např. případy, kdy pes způsobí dopravní nehodu, psi pytláci atd.),
- zatoulané řádně označené a evidované zvíře má podstatně větší naději, že se vrátí ke svému původnímu majiteli, jeho návrat je operativnější.

Zavedení povinného označení všech psů by mělo do budoucna především usnadnit identifikaci psů ze strany kontrolních orgánů, a tím také zefektivnit monitoring chovů a kontrolu dodržování stanovených předpisů chovateli. Komplikovaná identifikace psů mimo jiné často znesnadňuje veterinárním inspektorům postihování problematických chovů velkého množství zvířat – tzv. množření.

POVINNÉ ČIPOVÁNÍ PSŮ OD 1. 1. 2020

V případě zájmu o aplikaci čipu Vašemu psovi a pomoc s registrací zvířete do registru čipovaných zvířat na území ČR mě můžete kontaktovat.

MVDr. Zdeňka Vávrová
Čakov 28 (okres Benešov)
tel.: 607 773 540

V bodech ze zápisů ze zastupitelstva

V tomto období proběhla dvě zasedání Zastupitelstva obce Ostředek (dále jen ZO).

č. 9/2019 dne 24. června 2019

ZO schválilo závěrečný účet obce Ostředek za rok 2018.

ZO schválilo Řád veřejného pohřebiště v Ostředku.

ZO schválilo pronájem pozemku p. č. 177/2 v k. ú. Třemošnice (víceúčelové hřiště) spolku Střemcha 2018, z.s. na dobu 15 let za roční nájemné ve výši 1 Kč.

ZO schválilo návrh nové OZV obce Ostředek o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území obce Ostředek.

MěÚ Benešov zamítl vydat rozhodnutí o existenci veřejně přístupné účelové komunikace v osadě Třemošnice (cesta na „Fidrnos“) na základě nesouhlasu majitelky pozemku p. č. 739/32, která se odvolává na projev vůle ZO zachovat původní cestu (zápis z 27. listopadu 2000).

Na vědomí

Obec získala dotaci na pracovníka od úřadu práce v částce 15.000 Kč měsíčně na období od 21. května do 30. listopadu 2019. Na základě této skutečnosti byl od 21. května přijat pracovník na HPP na dobu určitou.

Pro zásahovou jednotku obce byl zakoupen svolávací systém FIREPORT. Jednotka je napojena na systém HZS. Pořizovací náklady činily 30.250 Kč. Měsíční paušál za provoz a servis činí 1.210 Kč.

Společnost Eurovia nabídla obci recyklát z dálnice za cenu 1 Kč/t. K dispozici bude v roce 2020.

č. 10/2019 dne 5. srpna 2019

Společnost EUDI REAL s.r.o. požádala 1. července obec o vyjádření k projektové dokumentaci ke stavebnímu povolení pro „Logistics park D1 Ostředek“. Jedná se o povolení pro první objekt – halu D a s ní související stavby inženýrských sítí a dopravního napojení. MěÚ Sázava vydal dne 3. června 2019 rozhodnutí o změně umístění stavby. Územní rozhodnutí bylo stejným úřadem vydáno již 7. listopadu 2011.

Investor akce „Logistické centrum Ostředek, Etapa I., Hala DC1“ společnost ProLogis Czech Republic LXIX, s.r.o. v zastoupení firmou RotaGroup s.r.o. požádal dne 14. června obec o vyjádření k projektové dokumentaci pro tuto stavbu. Zastupitelstvo obce projednalo tuto žádost na svém zasedání č. 9/2019 dne 24. června a pověřila pana starostu k dalšímu jednání s investorem. Schůzka se uskutečnila v pondělí 22. července. Na základě tohoto jednání společnost ProLogis Czech Republic LXIX poskytne obci dar ve výši 1.000.000 Kč ve čtyřech splátkách.

ZO schválilo záměr prodeje části pozemku p. č. 1222/1 v k. ú. Třemošnice.

ZO akceptuje nabídku společnosti Elmoz Czech s.r.o. na vybudování nové větve VO v Ostředku (podél cesty p. č. 877/10).

Na vědomí

Společnost EUROVIA uhradila dne 27. června obci převodem na účet sjednanou částku 780.000 Kč za užívání obecních pozemků v souvislosti s provozem v deponii u dálnice.

Spolek Střemcha 2018 přesunul v Třemošnici na žádost obce dětské herní prvky na víceúčelové hřiště.

Obec podala dne 31. července žádost o vydání Územního rozhodnutí na projekt Zkapacitnění ČOV v Ostředku

Zkrácenou verzí zápisů připravila Ing. Veronika Floriánová

Skupinový vodovod Chopus - část 2.

Jak jsem zmínil v úvodu mého článku, zahájení stavby se blíží. Na zasedání výboru DSO CHOPOS v úterý 27. srpna starostové pověřili předsedu DSO pana Matouška k podpisu smlouvy se zhotovitelem. Smlouva by měla být podepsána během září, ještě čekáme, až nám SFŽP potvrdí dokumentaci z výběrového řízení. Stavba bude zahájena předáním staveniště, které by mělo proběhnout v druhé polovině října. Poté budeme mít dva roky na dokončení stavby. Vzhledem k plánované realizaci chodníku v Ostředku se počítá, že se u nás bude stavět spolu s vodojemem v Zálesí nejdříve, ale přesný harmonogram ještě není znám. Budeme vás včas informovat.

Vzhledem k tomu, že po obci kolují různé nepravdivé a neúplné informace týkající se vodovodu, tak mi dovoluete informace týkající se přípojek znovu shrnout.

Obec hromadně na základě vašich plných mocí vyřídila prostřednictvím společnosti VRV povolení pro vaše vodovodní přípojky od MěÚ Sázava. V první etapě jich bylo zhruba 150, zbylé (cca 10) vyřídíme během podzimu.

Za vyřízení tohoto povolení zaplatíte za každou jednotlivou přípojku obci **paušální poplatek 3.000 Kč plus DPH**, tedy přesně tolik kolik zaplatí obec společnosti VRV za vyřízení povolení 1 přípojky. Platba proběhne na základě smlouvy o připojení, kterou v současné době připravujeme a k jejímuž podpisu vás v brzké době vyzveme.

Obec na své náklady přivede vodu do vodoměrné šachty.

Vodoměrnou šachtu včetně vyhrabání díry v zemi, jejího umístění a následné vedení přípojky ze šachty si budete zajišťovat sami na své náklady, protože to není dotačně uznatelný náklad, nicméně obec vám nabízí pomoc. DSO CHOPOS může dodat doporučené vodoměrné šachty, které byly prezentovány na poslední veřejné schůzi. DSO vyjednálo u výrobce výraznou slevu. Šachta je již včetně kohoutů a zpětné klapky. Standardní provedení (pro 1 vodoměr, s nepojezdným dekle) stojí 9.950 Kč včetně DPH. Provedení pro jeden vodoměr s pojezdným dekle pak vyjde na 11.000 Kč. Fakturovat šachtu vám bude DSO CHOPOS. Cena zahrnuje dopravu do Ostředku. Objevily se informace od občanů o levnějších šachtách, ale nikdo dosud nedokázal předložit nabídku

k ověření. **Objednávkové formuláře** byste již měli mít u sebe. Prosim o jejich vyplnění a doručení, i v případě, že nebudete šachtu objednávat, **do 30. září na OÚ**. Pokud si budete kupovat šachtu jinou, je nutné, aby splňovala technické požadavky, se kterými vás ještě později seznámíme.

Původně jsme počítali, že všechny šachty budou umístěny na veřejně přístupném obecním pozemku. V řadě případů jsme ale narazili na problém, že se před plot šachta kvůli sítím nebo z důvodu malého prostoru nevejde, a tak se naprojektovala hned za plot. Ve zcela výjimečných případech bude přípojka bez šachty s vodoměrem umístěným v objektu. Výše zmíněná zásada pro umístění šachet plyne z toho, že provozovatel vodovodu nechce zodpovídat za případné ztráty vody po vašich pozemcích.

Obec se bude, jako další pomoc občanům, snažit domluvit se zhotovitelem, případně místními „bagristy“ zvýhodněné sazby, za něž byste si pak u nich objednávali zemní práce pro umístění šachty a rozvod vedení od šachty do vašich domů či chat.

I ohledně **vodoměrů** kolují po obci různé informace. Vodoměry bude dodávat DSO CHOPOS, budoucí provozovatel vodovodu a **budou jednotné pro všechny přípojky**. Při přípravě projektu před několika roky se stanovilo, že vodoměry budou mechanické, o změně na dálkově odčitelné vodoměry se neuvažuje.

Chtěl bych touto cestou připomenout i závazek, že nedojde k propojení vody z veřejného vodovodu s vodou z vašich soukromých zdrojů. Tento závazek a další podmínky budou zahrnuty do výše zmíněné smlouvy o připojení.

V případě přetrvávajících nejasností nebo dalších dotazů mne nebo mé kolegy z OÚ neváhejte kontaktovat.

Ing. Marek Škvor, starosta

Nejen z obecní historie

Rudolfův majestát 1609

Rudolfův majestát je jednou z neznámějších listin české historie. Císař v něm oficiálně potvrdil pod nátlakem českých nekatolických stavů, že bude v Čechách tolerovat protestantské vyznání a nebude je nijak znevýhodňovat oproti katolíkům.

Pomohl však tento dokument ke skutečné svobodě víry, nebo jen rozdmýchal již dlouho trvající ohnisko sporů?

Abychom zcela pochopili náboženskou situaci v rudolfínských Čechách, musíme se vrátit v čase o kousek zpátky. Šestnácté století dnes považujeme za začátek novověku. Staré, univerzalistické doby středověku postupně končily a v evropské společnosti se událo tolik změn v ekonomice, politice, vojenství i náboženství, že svět prostě nemohl být stejný. Kdo se snažil novotám zabránit, většinou neuspěl. Na vlastní kůži se o tom přesvědčil například císař Karel V., jenž neúspěšně čelil nástupu 3/2019

reformace ve střední Evropě. Právě novinky v oblasti náboženství byly z těch nejviditelnějších a vzbuzovaly největší vášně.

Rozdíly mezi jednotlivými konfesemi (česky vyznáními) spočívaly v základním učení o spáse duše. Kolem tohoto tématu vyrostly v 16. století celé teologické systémy, které byly v některých základních věcech tak rozdílné, že tři nejúspěšnější církve (katolická, luteránská a kalvinistická) nemohly najít společnou řeč a sjednotit se. Naopak se vůči sobě vyhrazovaly. Duchovní a státní autority, které je z různých důvodů podporovaly, začaly ze svého učení vytvářet v podstatě celý odlišný svět s vlastními pravidly, jenž obklopoval člověka od narození po smrt. Němečtí historikové tomu říkají konfesionalizace a píšou o tom, že se tak ve střední Evropě v podstatě vytvořily tři základní světy, tři kultury, založené na odlišných konfesích. Ve Svaté říši římské národa německého tak existoval svět katolíků (Bavorsko, území biskupů a arcibiskupů), svět luteránů (Sasko, Braniborsko, atd.) a svět kalvinistů (Falck). Čím dál odlišnější kultury spolu přestávaly komunikovat a uzavíraly se před ostatními. U katolíků uzavření proběhlo už na Tridentuském koncilu v roce 1562, který odmítl domluvu s nekatolíky a potvrdil výjimečnost katolické nauky.

V Čechách a na Moravě to probíhalo podobně. Také zde reformace hodně uspěla a k různým reformovaným církvím a sektám se tu ke konci století hlásila naprostá většina obyvatelstva. Jsme v předstatistické době, takže všechna čísla musíme brát surčitou rezervou, ale historikové odhadují, že nekatolíků tu bylo 85%, v Lužici prý dokonce 90%. Katolíci byli tedy jednoznačně v početí menšiny, rozhodně to ale neznamená, že je lze považovat za slabé. Katolíky byli králové z rodu Habsburků i řada mocných šlechtických rodin a od poloviny 16. století podporovali jejich politiku také obratní jezuité. Podporu nacházeli také samozřejmě u pražských arcibiskupů a ještě mocnějších a bohatších olomouckých biskupů. Nekatolíci ale také nezaháleli. Ačkoliv byli názorově velmi nejednotní, dokázali se nakonec shodnout na společném vyznání víry, jemuž se říká Česká konfese (1575). Tehdejší císař Maxmilián II. ji sice oficiálně nepovolil, ale v praxi se stala programem, který nekatolíky sjednocoval v těžkých chvílích.

Okolo roku 1600 tedy v Čechách a na Moravě žily vedle sebe dva různé světy, dvě odlišné kultury. Na jedné straně stála menšina radikálních katolíků, kteří měli podporu panovníka, jenž je od roku 1599 systematicky prosazoval do úřadů. Tito lidé dostali solidní vzdělání, procestovali jižní a západní Evropu, obdivovali se kultuře katolického středomořského světa a po návratu z kavalírských cest se cíleně usazovali v palácích v Praze, aby byli neustále u dvora císaře a mohli prosazovat své názory rychle do praxe. Využívali toho, že reformovaná náboženství nebyla v českých zemích oficiálně povolena, a dařilo se jim zejména Jednotu bratrskou a její příslušníky značně perzekuovat. V roce 1602 dokonce prosadili obnovení jejího zákazu. V čele katolíků stál mocný nejvyšší kancléř Království českého, jímž byl od roku 1599 Zdeněk Vojtěch Popel z Lobkovic, pomáhali mu ale i Jaroslav Bořita z Martinic, posléze také konvertita Vilém Slavata z Chlumu a Košumberka a celá řada dalších osob.

Protestantskou stranu představovali především novoutraktivisté, kteří se blížili luteránům, a Jednota bratrská, v níž sílil vliv kalvinismu. Na počátku 17. století stáli přes svou početní převahu v jasné defenzivě. Byli vychováni v tradici tolerantního soužití

s ostatními, ovšem i oni poznávali na svých cestách po západní a střední Evropě, že přichází jiná, bojovnější doba.

Jejich prvořadým politickým cílem se stala legalizace české konfese, ovšem to se jim moc nedařilo, protože byli vytlačováni z nejvyšších úřadů. Řada z nich navíc preferovala venkovský životní styl a do Prahy přijížděli jen tehdy, když zasedal zemský sněm, a to bylo čtyřikrát ročně. Jen na této platformě, kde se přijímaly zákony, ovšem mohli dosáhnout požadovaných změn, proto sněmovní jednání nezanedbávali. Nejvyšší autoritou mezi nekatolíky se v Čechách těšil Petr Vok z Rožumberka, jenž ale po roce 1603 do Prahy už nikdy nepřijel. Fakticky se tedy jako mluvčí nekatolíků prosazovali Václav Budovec z Budova, Jáchym Ondřej Šlik z Holejce a Pasounu či Jan Jiří ze Švamberka.

Katolická strana ovšem i přes snahy nekatolíků postupně posilovala, což lze dokumentovat nejen na pozvolném nárůstu počtu katolíků v dvorských a zemských funkcích (zejména za císaře Matyáše), ale i na vzrůstajícím počtu konverzí (změna víry), jež probíhaly od konce 16. století. V předbělohorské době se sice nejednalo o masový jev, ale nebylo to ani zanedbatelné. Rakouský historik Thomas Winkelbauer, jenž se touto problematikou detailně zabýval, konstatoval, že se dají nalézt v podstatě dva základní důvody, proč se lidé rozhodli měnit náboženské přesvědčení. Buď se jednalo převážně o důvody vnitřní, kdy člověk shledal, že jej víra předků neuspokojuje, nevěřil, že jeho duši přinese spásu, a proto hledal takovou církev, jejíž učení by mu více vyhovovalo a kterému by mohl věřit. Daleko rozšířenější však byly zřejmě důvody vnější. Stále více ambiciózních protestantů si uvědomovalo, že na ně u královského dvora ani v dalších významných úřadech nečeká žádná skvělá budoucnost. Protože je tam panovník kvůli jejich vyznání prostě nikdy nepřijme. Navíc nekatolíci daleko méně těžili z milostí, jež jim mohl panovník nabídnout. Vždyť to byl on, kdo polepšoval erby, mohl zajistit přijetí do prestižních úřadů, vydat významná privilegia apod. Řadě mladých a ctižádostivých šlechticů se tedy mohlo zdát, že v cestě za společenským uznáním, majetkem a mocí jim stojí jen jejich vyznání.

Rozhodnout, kdo z konvertitů byl veden spíše vnitřními a kdo spíše vnějšími důvody, lze dost těžko. Spíše se zdá, že oba tyto důvody se často mísí. Nicméně do první skupiny (ti, kteří konvertovali za spásu duše) řadí Winkelbauer třeba Viláma Slavatu (1597), či Gundakara z Lichtenštejna (1602), mezi druhou (ti, kteří konvertovali kvůli světské slávě) pak Karla Lichtenštenu (1599) nebo Albrechta z Valdštejna (asi 1606).

U dvou z nich se alespoň krátce zastavme. Český brat Vilém Slavata mohl mít sice určité hmotné důvody, ale konvertoval již v roce 1597, kdy ještě nejvyšší zemské úřady nebyly pod vlivem katolíků. Navíc pocítoval nutnost svou konverzi důkladně vysvětlit, protože vyvolala jak u jeho otce, tak v tehdejších Čechách velké překvapení, a mnoho lidí jej obviňovalo ze zjištnosti. Slavata proto adresoval tři dlouhé listy otci a navíc sepsal obsáhlé pojednání, v němž své rozhodnutí různými způsoby ospravedlňuje. Uvádí, že k němu dospěl po několika letech cestování v cizině, kdy zkoumal různá vyznání. Po jejich analýze dospěl k názoru, že spásu jeho duši může přinést pouze katolická víra.

Naopak pro ambiciózního Karla Lichtenštějna (původně také českého bratra) představovala víra zcela jasnou překážku k významnější kariéře ve službách Rudolfa II. Není asi náhodné, že

konvertoval v létě 1599, když došlo k zemětřesení v zemských úřadech a Rudolf II. do nich jmenoval radikální katolíky. Karlovo rozhodnutí se obratem začalo vyplácet. Získal významné funkce a za pár let byl dokonce povýšen do knížecího stavu. Navíc o hloubce jeho přesvědčení pochybovali i tehdejší katolíci a je též pravdou, že po konverzi rozhodně nepatřil k těm, kteří bigotně prosazovali „pravou“ víru za každou cenu.

Největší soubor katolíků a nekatolíků v českých zemích za vlády Rudolfa II. proběhl v roce 1609, kdy se nekatolíci stavové v Čechách a ve Slezsku pokusili legalizovat českou (ve Slezsku augsburskou) konfesi. Je to velmi známý příběh, takže si jen v kostce připomeňme, že využili sporu mezi císařem Rudolfem II. a jeho mladším bratrem arciknížetem Matyášem, jenž v roce 1608 znatelně posílil svou pozici, když jej Rudolf musel uznat jako uherského krále a vládce nad Horními a Dolními Rakousy a ještě k tomu nad Moravou. Rudolf sice snoval pomstu, ale nebyl ochoten jít přes mrtvoly a investovat vše do vojska, protože měl raději umění a tajné vědy. Když na něj tedy nekatolíci stavové začaly v roce 1609 na sněmu tlačit, aby uznal českou konfesi, do poslední chvíle vše zdržoval a protahoval. Nakonec však tváří v tvář odhodlaným českým a slezským nekatolíkům, kteří se vzbouřili, svolali vlastní sněm, vypsal daně a postavili vojsko, ustoupil a přestal poslouchat radikální katolíky. Báł se, že by se znovu na scéně mohl objevit jeho nenáviděný bratr. Z této situace neviděl jiné východisko, než vydat Českým i Slezským požadované majestáty, kterými povolil v Čechách českou (9.7.) a ve Slezsku augsburskou konfesi (20.8.).

V Čechách to znamenalo zrovnoprávnění vyznavačů české konfese s katolíky, a tudíž vlastně legalizaci novoutrakvistů (luteránů) a Jednoty bratrské (kalvinistů). Rozhodně se tedy nejednalo o úplnou náboženskou svobodu, protože ostatní nekatolíci z různých menších sekt (zejména početní novokřtěnci) stáli nadále mimo zákon. Majestát se vztahoval na všechny obyvatele království (tedy i poddané), takže se ve svém důsledku jednalo o nejtolerantnější náboženskou legislativu ve střední Evropě. Třeba v sousední říši si mohli vyznání svobodně vybrat pouze vladaři jednotlivých zemí. Díky majestátu a následujícímu dokumentu, jenž nazýváme Porovnání, začali nekatolíci kontrolovat jako svůj hlavní církevní úřad takzvanou Dolní konzistoř, dále Karlovu univerzitu

a vznikla ještě funkce Defenzorů, kterým byl svěřen vrchní dozor nad nekatolickými institucemi. Defenzori měli poměrně široké pravomoci a dokonce mohli v případě potřeby sami svolat sjezd nekatolických stavů i bez souhlasu panovníka.

Mohlo by se zdát, že nekatolíci si mohli konečně klidně vydechnout a že získali vše, co chtěli. Není to ale pravda, protože Majestát představoval velmi nedokonalé vítězství. Byl vynucen násilím a králem vydán v situaci, kdy s jeho jednáním katolíci zásadně nesouhlasili a dávali to od počátku velmi jasně najevo. Nejvyšší kancléř Lobkovic i sekretář kanceláře Filip Fabricius totiž odmítli dokument podepsat, ačkoliv to měli podle zvyklostí udělat. Další podstatnou vadou na kráse bylo, že se nekatolíkům nepodařilo prosadit změny v zemské vládě. Tam měli katolíci nadále jasnou převahu a byli to oni, kdo drželi v rukou velký díl moci. Zřízení úřadu defenzorů se zdá být jen jakýmsi nedokonalým kompromisem a konečně císařovi příbuzní z rodu Habsburků dávali jasně vědět, že se jim toto Rudolfovo jednání moc nelíbí a že je do budoucna nebudou tolerovat.

Ani Matyáš z něj nebyl příliš nadšený. On toho sice nekatolíkům ve svých zemích nasliboval také hodně, ale s výjimkou Uher (1606 vídeňský mír) nikde oficiální tolerance největších nekatolických náboženství uzákoněna nebyla. Moravané do konfliktu s Matyášem nakonec nešli a spokojili se s tolerancí v praxi. Podobná situace panovala v Dolních a Horních Rakousích, kde bylo v roce 1609 zastaveno pronásledování nekatolíků a přislíbena tolerance.

Česká náboženská situace po vydání Majestátu tedy byla ve střední Evropě velmi nestandardní. Rudolf II. uzákonil zásady poměrně široké náboženské tolerance, jež tu v podstatě panovala již od konce 15. století, kdy se ukázalo, že náboženské spory mezi římskou církví a utrakvisty nikam nevedou. Bylo to tolerance z nutnosti, na kterou si časem čeští stavové zvykli s tím, že víra je boží dar, takže lidé nemají nikoho nutit ke konverzi. Propagátory takové tolerance se staly i nekatolíci stavové v době okolo roku 1600. Petr Vok z Rožmberka například psal Vilému Slavatovi, který prováděl určité rekatolizační kroky v Jindřichově Hradci již na počátku 17. století, aby donucovacích metod zanechal, protože: „...k tomu žádný smrtelný člověk, aby ... víru v srdce lidská vkládati a tak v moc boží se vtírati měl, nepřináležel...“ Tolerantní postoj se ovšem na počátku 17. století stal v Evropě do jisté míry přežitkem. Sílícímu modernímu byrokratickému státu daleko více vyhovovala zásada z augsburského míru, jež hlásala, že poddaní mají ve víře následovat svého panovníka a neprotivit se mu. Taková situace nastala i v Čechách a na Moravě po nezdařeném stavovském povstání v letech 1618 - 1620 a oficiálně po vydání Obnoveného zřízení zemského (1627, 1628), ale to už je jiný příběh....

Čerpáno z: *Živá historie, leden-únor 2011, s. 8-10.*

Mgr. Alena Měchurová

Přistání APOLLA 11 na Měsíci

Soupeření USA a Sovětského svazu během studené války zahrnovalo i vesmírný závod. Americký prezident John Fitzgerald Kennedy v roce 1961 vyhlásil program Apollo, který byl zaměřen na dopravení člověka na Měsíc. Apollo 11 v něm bylo pátým s lidskou posádkou a třetím letem k Měsíci

Kosmická loď byla vypuštěna do vesmíru 16. července 1969 ve 13:32:00 ze startovacího komplexu Kennedyho 3/2019

vesmírného střediska, které se nachází na Cape Canaveral. Trojici astronautů – velitele Neila Armstronga, pilota lunárního modulu Edwina Aldrina a pilota velitelského modulu Michaela Collinse vynesla třístupňová raketa Saturn V na oběžnou dráhu Země. Když ji jeden a půl krát obletěli, vydali se směrem k Měsíci.

Tato cesta trvala tři dny. Navedení bylo přesné, proto místo plánovaných čtyř korekcí dráhy astronauti provedli pouze jedinou asi v polovině cesty. Když se Apollo 11 úspěšně přiblížilo k Měsíci, bylo navedeno na jeho oběžnou dráhu. Měsíc oběhlo 30krát.

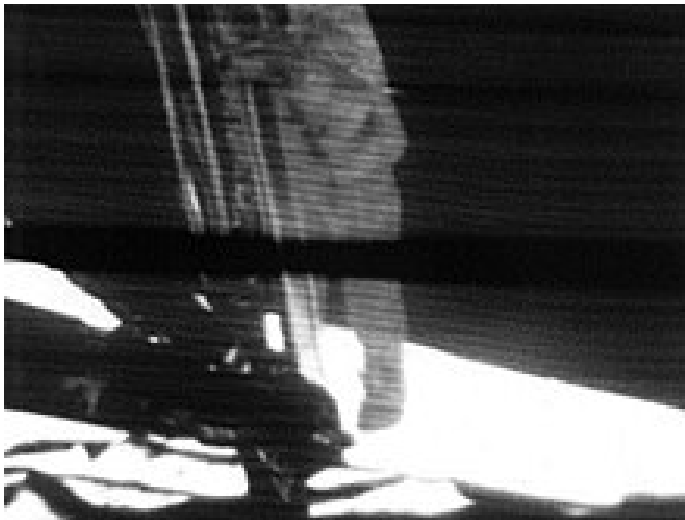
Prvním krokem přistávání bylo „probuzení“ lunárního modulu. Během 13. oběhu, 20. července v 17:44, se v něm od velitelského modulu odpojili Armstrong a Aldrin. Collins zůstal ve velitelském. V 19 hodin Armstrong a Aldrin zažehli motor lunárního modulu a začali svůj sestup na povrch. Brzy však zpozorovali, že motory byly v činnosti déle, míjejí orientační body o čtyři sekundy před plánovanou dobou a přistávají na kilometry daleko od původně plánovaného místa. Navigační a řídicí počítač hlásily poplach způsobený vychýlením z plánované trasy. To přinutilo posádku kontrolovat řízení modulu. V řídicím středisku NASA mladý operátor Steve Bales oznámil řediteli letu, že přes poplach je bezpečné pokračovat v sestupu. Steve Bales za svoje „pokračujeme“ v napjaté chvíli sestupu obdržel Medaili svobody.

Hned jak posádka mohla obrátit svou pozornost zpět k výhledu ven, viděla, že počítač je vede přímo na místo plné velkých kamenů u velkého kráteru. Armstrong převzal ruční řízení lunárního modulu a navedl jej na přistání ve 20:17:43.

Podle plánu měli astronauti před vycházkou pět hodin spát. Na místě však Armstrong s Aldrinem usoudili, že by neusnuli; rozhodli se proto rovnou zahájit přípravu k výstupu na povrch. Pět hodin před samotným výstupem na povrch Měsíce ještě vyndal Aldrin malou plastovou nádobu s mešním vínem a kousek hostie, načež přijal eucharistii (tělo a krev Krista).

Při výstupu z lunárního modulu měl Armstrong zpočátku problém projít průlezem se svým PLSS (příruční systém pro zabezpečení životních podmínek = „batoch“, který měli astronauté na zádech). Ve 2:39 21. července Armstrong otevřel průlez, vylezl ven a začal sestupovat po žebříku na povrch Měsíce. Během sestupu zatáhl za ovladač, aby vyklopil oddíl s vybavením a aktivoval v něm umístěnou televizní kameru. Obrázky byly nasnímány systémem pomaloběžné televize a v pozemních střediscích je přes obrazovku snímaly kamery běžného televizního systému, což způsobovalo značnou ztrátu kvality. Signály byly zachyceny observatoří Goldstone v USA a v australském Honeysuckle Creek. Přes některé

technické a povětrnostní těžkosti, byl rozostřený černo-bílý obraz první procházky po povrchu Měsíce zachycen a ihned vyslán pro nejméně 600 milionů lidí na Zemi.

Po popisu povrchu Neil Armstrong sestoupil ze žebříku lunárního modulu a jako první člověk v historii vkročil do jiného světa. Dne 21. července ve 2:56:15, šest a půl hodiny po přistání, vkročil na povrch Měsíce a pronesl památnou větu: „**Je to malý krok pro člověka, ale velký skok pro lidstvo.**“ Armstrong nastavil kameru a vyfotil povrch. Aldrin se zatím soustavně procházel a skákal, čímž zkoumal pohyb.

Astronauti spolu vztyčili vlajku Spojených států – povrch byl velmi tvrdý, a tak se jim nepodařilo tyč zasunout hlouběji než 20 cm. Potom přijali telefonát od prezidenta Richarda Nixona. Po něm nainstalovali soupravu vědeckých přístrojů EASEP, která obsahovala pasivní seismograf a laserový koutový odražeč k přesnému měření vzdálenosti Země – Měsíc. Také rozvinuli fólii švýcarského experimentu na zachycení částic slunečního větru. Potom Armstrong odešel asi 120 m od lunárního modulu, aby udělal fotografie z okraje Východního kráteru. Aldrin zatím sbíral vzorky. Pracovali pomaleji, než očekávali, takže museli zastavit dokumentaci vzorků v polovině vyhrazených 34 minut. Armstrong doslova skákal od jedné úlohy ke druhé. Řídicí středisko mu doporučilo zpomalit a poté povolilo patnáctiminutové prodloužení

vycházky. S malými problémy astronauti pomocí zařízení Lunar Equipment Conveyor naložili film a dvě krabice, které obsahovaly 22 kg vzorků. Na povrchu astronauté zanechali kromě vědeckých přístrojů také plaketu (připevněnou na žebříku sestupové části lunárního modulu) se dvěma kresbami Země, nápisem a podpisy astronautů a prezidenta Richarda Nixona. Na plaketě je napsáno v českém překladu:

Zde se lidé z planety Země poprvé dotkli nohama Měsíce. Červenec L.P. 1969. Přišli jsme v míru jménem celého lidstva.

Po 21 hodinách a 31 minutách pobytu na povrchu Měsíce se přesunuli do lunárního modulu, zapnuli návratový stupeň a zbavili se nepotřebných věcí. Start návratového stupně lunárního modulu proběhl bez problémů. Astronauti se dostali na lunární oběžnou dráhu a tam se spojili s velitelským modulem Columbia, na palubě kterého čekal Michael Collins. Astronauti přistáli 24. července na hladině Tichého oceánu, 24km od letadlové lodi USS Hornet. Velitelský modul zprvu přistál vzhůru dnem, ale během několika minut se s pomocí nafukovacích balónů otočil do správné polohy.

Z vrtulníků seskočili čtyři potápěči, kteří stabilizovali Apollo pomocí nafukovacích vaků. Jeden z nich otevřel vstup do lodi a poté astronauty vyzvedli do vrtulníku, který je odvezl na Hornet. Zde byli zavřeni v izolovaném kontejneru. Na Hornetu se s astronauty, přes okno karantény, pozdravili prezident Nixon a ředitel NASA Thomas Paine. Hornet doplul do Pearl Harboru, odkud astronauti pokračovali letecky do Johnsonova vesmírného střediska v Houstonu. Po skončení karantény měli den volna, který strávili s rodinami, a od 13. srpna vyrazili na slavnostní turné po Spojených státech. O několik týdnů později zavítali do Mexika, 16. září byli přijati v Kongresu Spojených států. Během následující pětačtyřicetidenní cesty projeli 25 zemí světa.

Dosažením povrchu Měsíce posádka Apollo 11 splnila cíl vyhlášený 25. května 1961 prezidentem USA J. F. Kennedym – do konce dekadý stanout na povrchu Měsíce a bezpečně se vrátit na Zemi.

Představitelé NASA opakovaně zdůrazňovali, že hlavním cílem letu kosmické lodi Apollo 11 bylo řešení technických otázek, ne výzkum Měsíce. Pokud jde o techniku, hlavním výsledkem mise bylo prokázání účinnosti zvoleného způsobu letu, přistání na Měsíci a startu z Měsíce, stejně jako prokázání schopnosti posádky pohybovat se na povrchu Měsíce a provádět zde výzkum. Přesto měla expedice vědecký význam, protože dopravila na Zemi první vzorky měsíčního materiálu, celkem 21,55 kg.

Při letu k Měsíci astronauti ve volných chvílích poslouchali hudbu. Neil Armstrong si za tímto účelem vyžádal dvě skladby – "Novosvětskou symfonii" Antonína Dvořáka a album "Music out of the Moon" Samuela Hoffmana.

V době, kdy posádka Apollo 11 pobývala na Měsíci, se na jeho povrch zřítily neúspěšná sovětská sonda Luna 15. Byla to součást závodů o dosažení Měsíce. Úkolem sondy bylo donést na Zemi vzorky z povrchu dřívě, než se to podaří Američanům.

Perličkou je srovnání letu Apollo 11 s románem Jula Verna Ze Země na Měsíc. Verne se s velkou přesností trefil do mnoha detailů skutečného letu. V místě startu se spletl jen o asi 100 km, dělo, kterým vyslal své hrdiny, se jmenovalo Kolumbiada, posádku tvořili tři lidé, ke korekci dráhy používali rakety, návrat se konal na mořskou hladinu.

Mým cílem bylo seznámit čtenáře s událostí celosvětového významu a zároveň připomenout, že třetí zemí, jež vyslala svého zástupce do vesmíru, byla Československá republika – 2. března 1978 Vladimír Remek.

Ing. Vladimír Jiša, váš kronikář

55 let ostředeckého stolního tenisu (1964 - 2019)

Ostředečtí stolní tenisté si letos připomínají 55. výročí založení oddílu v rámci TJ Sokol. Přestože oddíl nebyl aktivní nepřetržitě celou dobu, tradice hraní „pinčesu“ je opravdu dlouhá. Stolně-tenisový oddíl je starší než fotbalový. Svá utkání hráli ping-pongoví nadšenci na různých místech - v obou restauracích, sokolovně a také ve Vodslivech, kam se oddíl uchýlil do azylu, když nebylo v Ostředku kde hrát.

V archívu se dochoval jako nejstarší, zápis z utkání hraného dne 15. října 1964 ve Vranově. Ostředecký tým nastoupil ve složení Josef Bartoš, Miroslav Sedlmaier a Jiří Škvor. Jednalo se o přátelské utkání, které skončilo výhrou našeho týmu 423:362 na míčky, když na body (5:5) i na sety (11:11) skončilo nerozhodně. Tehdy se hrávalo 9 dvouher (3x3) a jedna čtyřhra.

Pan Ing. Lukáš Truhelka vzpomíná na začátky takto: „Úplně prvním místem, kde se hrálo, byl sál bývalého hostince „U lípy“ (u Kratochvilů) naproti dnešní sokolovně. V tomto sále vlastně začala činnost Sokola. Nejprve to byla cvičení žáků a žákyň, a když se koupil stolnotenisový stůl, začalo se zde i hrát. Tady proběhlo, dle mých vzpomínek, také 1. domácí přátelské utkání tříčlenných mužstev s Kozmicemi. Vzhledem k rivalitě obou vesnic to bylo dosti vyhecované. Výsledek už si nepamatuji, ale pro nás, tehdy začínající malé kluky, to byl velký zážitek. Za nás hrál myslím Pepík Bartoš, Mirek Sedlmaier a Jirka Škvor a za Kozmice určitě Bohouš Vaněček, známý kozmický šoumen, další už si nepamatuji.

V tomto sále se, podle mě, hrálo ještě aspoň 5 let, dokud se hrálo ve třech tedy 9 dvouher a 1 čtyřhra, stačil 1 stůl.

V počátcích byl největší problém, jak se dostat na venkovní zápasy. Hrálo se většinou v sobotu dopoledne. Jak se pamatuji, na několik zápasů nás vzal pan Ladislav Lukeš, tehdejší předseda MNV. Později jsme jezdili hasičským autem. Do Teplýšovic jsme běžně chodili pěšky.

Jak vyplývá ze zápisů, od sezóny 1969/70 se začalo hrát v 5 lidech, 14 zápasů, první 3 na soupisce proti sobě, tedy 9 zápasů, čtyřka a pětka soupisky 4 dvouhry a 1 čtyřhra. To umožňovalo různé taktizování, často jsme to používali. Já s Jindrou jsme hráli „dole“ a většinou jsme „udělali“ 5 bodů, a když se „nahore“ 3x vyhrálo, byla z toho výhra.“

Hned v sezóně 1964/65 se naši zapojili do okresní soutěže. 29. listopadu 1964 sehráli první mistrovský zápas doma proti céčku Mrače. Sestava Jiří Vytlačil, Jiří Škvor a Miroslav Sedlmaier vyhrála 10:0. Ovšem hned během roku 1965 přestal oddíl vyvíjet činnost, obnovil jí až v roce 1966.

Největšího úspěchu dosáhli naši stolní tenisté v sezóně 1970/71, kdy postoupili do čtyřčlenné finálové skupiny okresního přeboru. Celá tabulka se sice nedochovala, ale máme část 3/2019

výsledků, ze kterých se ale dá dovodit, že mohli skončit na třetím místě. Podobné umístění vybojovali i v sezóně 1973/74, ale znovu to není potvrzené tabulkou.

Krátce na to, v lednu 1975 odstupují ostředečtí stolní tenisté z okresního přeboru a dva roky se u nás stolní tenis nehraje. Znovu se objevují v soutěžích od sezóny 1979/80, a to v okresním přeboru II. třídy.

Počátkem 80. let přichází generační výměna, v týmu se objevují nadějní mladíci Pavel Šimáček, Milan Nerad a Pavel Šramota a postupně Ostředeck stoupá tabulkou vzhůru. V sezóně 1987/88, kdy se vedení oddílu stolního tenisu opět ujímá Jindřich Nenáhlo, jsme dlouho, bohužel neúspěšně, bojovali o postup do OP1.

V sezóně 1988/89 prvně v historii reprezentují ostředecký ping-pong dva týmy. Áčko dlouho soupeřilo s Louňovicemi o postup do OP1. V běčku dostali pod vedení Ing. Jiřího Škvora šanci další mladíci – Vladimír Veselý, Radek Strnad, Marek Škvor a Zdeněk Svoboda.

Od sezóny 1990/91 vysílá oddíl z ekonomických důvodů do soutěže již jen jeden tým, který marně usiluje o postup do OP1, aby v roce 1995 zmizel ostředecký stolní tenis na dlouhých 18 let z mapy. Problémem v tom období byla i chátrající sokolovna, bez stálého topení.

Obnova oddílu

Koncem roku 2011 uspořádala TJ na sále restaurace turnaj „Silvestrovský pinčes“, ale obnova oddílu se povedla až 2. února 2013, kdy výbor TJ schválil jeho znovuzaložení.

Zasluhou sponzorů (SPZV Ostředeck a.s. a Hotelu Akademie Naháč) se v květnu koupily dva nové stoly Butterfly. Proces obnovy oddílu byl zakončen v červenci podáním přihlášky ostředeckého týmu do OP 4. Vytvořil se tým čítající 10 hráčů. Domácí půdou se mu stal díky vstřícnosti nájemce ostředecké restaurace – společnosti SPZV Ostředeck sál restaurace. Pan Stanovský st. vytvořil logo oddílu.

Začátky v soutěži nebyly lehké. Porážky byly kruté. Naši hráči se radovali z každého dílčího úspěchu – první vyhraný set, zápas, utkání. Do posledního kola držel náš tým šanci na to, aby neskončil poslední. Byť se to nepodařilo, tým reprezentoval klub důstojně a s odhodláním. Nenaplnily se tak předpovědi škarohlídů, že se po prvních prohrách rozpadne a soutěž nedokončí. Naši hráči se museli ale vypořádat s jiným problémem. Od ledna 2014 došlo k uzavření restaurace a nebylo tedy kde hrát. Ažyl se podařilo najít v sále bývalého hostince U jelena v nedalekých Vodslivech. Díky vstřícnosti starosty Vodsliv pana J. Chlumského tam naši dohráli zbytek sezóny.

Ostřecký tým před 1. zápasem s Čerčany C (11. 10. 2013) Zleva: Pavel Bouška, Marek Škvor ml., Jana Krejčáková, Marek Škvor st. a Martin Vosádka (vpředu).

Základna oddílů se rozrůstala, zápal zůstal, a tak hned ve druhé sezóně (2014/15) bojovaly za ostřecké barvy dva týmy, oba v nejnižší OP4.

Áčko vybojovalo pěkné 3. místo, které znamenalo baráž o postup od OP3 proti béčku Pyšel. Naši v ní dopadli tvrdě na zem, na soupeře nestačili (2:16, 0:18). Nakonec áčko i tak postoupilo, protože se do nové sezóny přihlásilo více nových týmů a počty týmů v jednotlivých třídách OP se navýšily.

V sobotu 27. září 2014 uspořádal oddíl na sále restaurace 1. ročník předsezónního turnaje ve stolním tenise Ostřecký Votvírák, který byl určen pro hráče OP okresu Benešov a neregistrované. Vítězem první ročníku se stal Jaroslav Dohnal z Benešova.

V červenci 2015 si přijel do Ostředku zatrénovat s našimi hráči reprezentant a česká jednička Dima Prokopcov (77. hráč světa). Během léta využívali naši hráči sál staré sokolovny.

V září 2015 před zahájením sezóny dostal oddíl dárek. TJ uspěla s žádostí o krajskou dotaci a pro plánovaný mládežnický oddíl byly zakoupeny dva nové stoly Butterfly octet 25 a tréninkový robot.

V sezóně 2015/16 reprezentovaly ostřecký stolní tenis opět dva týmy. Jak bylo zmíněno u předchozí sezóny, tak áčko slavilo dodatečný administrativní postup do OP3. Cílem bylo tuto soutěž udržet, bylo to ale těžké, konkurenti v boji o záchranu si na vzájemné zápasy většinou vypůjčovali hráče ze svých týmů z vyšších soutěží. V úvodu odvetné části se podařilo do týmu postupně získat bývalého extraligového hráče Míru Janatu a následně ještě Frantu Menze, který hrával divizi. Díky těmto dvou posilám, které nenašly přemožitele, se podařilo soutěž udržet.

V sezóně 2016/17 poprvé v historii zasáhly do okresních soutěží tři ostřecké týmy. Áčko v průběhu sezóny rychle změnilo své ambice a šlo za postupem do OP2. Míra Janata vyhrál všech 61 dvouher, které odehrál.

Třetí třídu vyhráli naši stolní tenisté díky lepším vzájemným zápasům s béčkem Pyšel, další týmy již hodně zaostaly. Vzhledem k posílení áčka logicky vzrostla síla béčka, které rovněž v průběhu sezóny změnilo své plány, ale finiš v odvetné části stačil jen na celkové 4. místo. Účelem zřízení céčka bylo dát šanci mladým hráčům, a to beze zbytku naplnilo.

V této sezóně začíná pod vedení páňů Jiřího Škvora a Jindry Nenáhla fungovat dětský oddíl.

Áčko – vítěz OP3 Zleva: Janata M., Škvor M. ml., Žydyk J., Vosádka M., Žydyk R., Lemberk J. a Velek T.

Sezóna 2017/18 – Návrat do sokolovny

Letní přestávka přinesla velké změny. Vzhledem k přihlášení dalších nových týmů byly okresní soutěže reorganizovány a nově byla vytvořena pátá třída OP5. Naši stolní tenisté využili nabídky SKST Vlašim a koupili za 3.000 Kč nejvyšší okresní třídu OP1. Běčko se tak posunulo do OP3. Céčko hrálo nově vytvořenou OP5.

Áčko šlo od začátku soutěže za svým cílem udržet se. Konečně 5. místo bylo solidním výsledkem. Rovněž běčko si dalo za cíl bezproblémovou záchranu. Významným momentem byl příchod zkušeného Standy Měchury (bývalého předsedy okresního svazu). V druhé polovině soutěže se běčko rozjelo, poráželo jednoho soupeře za druhým a nebýt slabší první poloviny soutěže, mohlo hrát i o postup. Céčko dlouho bojovalo o první místo s céčkem Pyšel. Druhé místo znamenalo baráž o postup do OP4 proti céčku Divišova, která se ovšem našim nepovedla.

V březnu 2018 se stolní tenisté po mnoha letech vrátili do zrekonstruované sokolovny a získali zázemí, které jim může většina klubů okresu závidět.

V sezóně 2018/19 áčko skončilo na 8. místě a udrželo si příslušnost k okresní elitě i pro další sezónu. V zápasech, kde o nic nešlo, dostali šanci další hráči, aby si vyzkoušeli nejvyšší okresní soutěž. Běčko, které si dalo za cíl postoupit do OP2, projelo soutěží jako nůž máslem. Vyhrálo jako jediný tým okresu všechna svá soutěžní utkání. Ostředecký tým tak podruhé za poslední tři sezóny vyhrál OP3. Přes neúspěch v baráži se céčko nakonec radovalo z administrativního postupu do čtvrté třídy OP, kterou bez velkých komplikací udrželo.

Krátce po skončení předešlé sezóny dostali ostředečtí stolní tenisté dárek k výročí oddílu – další dva stoly Butterfly Octet 25, tentokrát v modré barvě.

Do ještě nezapočaté sezóny vysílá ostředecký oddíl stolního tenisu poprvé ve své historii čtyři týmy do okresních soutěží dospělých. Současně byl přihlášen žákovský oddíl do nově utvořeného přeboru žáků.

Ing. Marek Škvor, předseda TJ

Jóga v Ostředku

Již pátým rokem pokračují pravidelné nedělní ostředecké lekce jógy. I letos v létě jsme využily příjemné prostředí parku, kde jsme cítily někdy hodně horké sluneční paprsky na vlastní kůži, slyšely jsme cvrlikání ptáků, užívaly si čerstvý vzduch při jógovém dýchání. Od září do jara budeme opět využívat sálek v budově OÚ. Do změny času začínáme v 18:00, po změně pak v 17:00 hodin. Lekce nejsou fyzicky náročné, pokud váháte, nebojte se přijít jógu vyzkoušet, protáhnout se, zrelaxovat, odpočinout si. Máte-li pochybnosti, otázky, zavolejte mi, napište, společně se můžeme domluvit, pochybnosti odstranit :-)

Jóga pro hospic Dobrého pastýře

Letos jsme při prázdninovém cvičení jógy na Hvězdárně v Ondřejově vycvičili pro hospic krásných 8.877Kč. Všem děkujeme za dobrovolné příspěvky!

Tel.: 777 122 756

FB: Jóga Amrita

E-mail: jolana.soukupova@seznam.cz

Jolana Kamarýtová, instruktorka jógy

Dětská skupina Ostředáček

Vážení občané Ostředka a okolí,

rádi bychom vás opět informovali o tom, jak se dařilo dětem v dětské skupině Ostředáček (DS) a jaké další akce DS pro děti a rodiče chystá.

V červnu jsme měli možnost jezdit na ponících, kteří přijeli nejenom za dětmi z dětské skupiny. Poníci vozili děti kolem fotbalového hřiště, a kdo chtěl, jel i několikrát. Paní Hrabalová nám pověděla, jak se koníci jmenují a co mají rádi. Celé povídání doplnila i o informaci, že když vidíme koně v ohradě, že bychom je bez domluvy s majitelem neměli krmit.

Celé léto byla DS ve svém běžném provozu, ačkoliv byla doba dovolených, Ostředáček byl téměř denně plný dětí. Věnovali jsme se letním tématům a trávili hodně času na krásném hřišti hned vedle úřadu. Na závěr prázdnin jsme se loučili s některými kamarády, kteří odcházeli do státních MŠ. Toto smutné loučení nemělo vliv na zahájení nového školního roku, který jsme opět zahájili s naplněnou kapacitou 12 dětí a s několika náhradníky.

Provoz DS v novém školním roce 2019/2020 je zachován ve stejném časovém rozpětí od 7.00 do 16.00 hodin – ve všední dny.

K docházce do DS stále přijímáme náhradníky. Ti ji mohou využít v době nepřítomnosti dětí s pravidelnou docházkou. Náhradníci mohou využít systém hlídání volných míst v našem online systému, který jim oznámí, že se místo uvolnilo a je možné ho využít.

V novém školním roce se v DS budeme vzdělávat opět podle Plánu výchovy, který obohatíme o několik hudebně dramatických pořadů, canisterapii a několik výletů.

V průběhu podzimu probíhá výběrové řízení na novou tetu do dětské skupiny, protože „teta Míša“ (Míša Rachtavová) je v očekávání přírůstku do rodiny.

Výběrové řízení probíhá na základě požadavků stanovených zákonem o dětské skupině, více informací případným zájemcům ráda sdělím.

Fotogalerii, plánované události a dění v DS můžete sledovat na facebooku s názvem Dětská skupina Ostředáček.

Krásný a úspěšný začátek nového školního roku 2019/2020 a hezký podzimní čas vám přeji.

Markéta Lukáčová, ředitelka DS Ostředáček

Co se konalo a událo

Letní kino

I v letošním roce si obec Ostředek objednala "Letní kino na kolečkách".

První promítání proběhlo dne 21. června a přes nepříliš lákavé počasí se na místní fotbalové hřiště dostavilo něco málo přes 100 platících diváků. Během promítání sice začalo jemně pršet, ale i tak se česká komedie "Po čem muži touží" dohrála do konce.

Na konci prázdnin - 31. srpna byly kvídní "Ženy v běhu". Tentokrát se počasí náramně vydařilo a na promítání dorazili nejen místní, ale i přespolní diváci. Těch bylo nakonec bezmála 170 a tribuny na fotbalovém hřišti byly přeplněné.

Už nyní vám můžeme slíbit, že v roce 2020 k nám "Letní kino na kolečkách" zase přijede.

Michaela Nedvědová

Den obce

V sobotu 22. června se uskutečnil již tradiční Den obce, kterému předcházelo večerní promítání na hřišti. Bohužel, jak kino, tak i počátek sobotního dne provázela dešť, takže se Keramička, pro kterou hasiči připravili podium, musela přesunout pod markýzy u restaurace. Ale tato jejich kreativita nic neubrala na dobré náladě a pohodě, která provázela jejich vystoupení. V pauzách proběhla dražba kol, které byly již delší dobu v držení obce. Především o pánská kola se strhl lýtý boj. Věříme, že všichni si i přes nepřízeň počasí den užili a měli radost ze společně prožitých chvil.

Daniela Beranová

Svá životní jubilea **65, 70 a 93 let** oslavili

v červenci **Eliška Menclíková** a **Jiří Škvor** z Ostředka

v srpnu **Marie Smítková** z Třemošnice

a v září **Petr Novotný** z Ostředka.

Gratulujeme!

Mžížovice v září přivítaly **Josefa Kocábka**.

Gratulujeme rodičům a malému **Josefovi** přejeme do života hlavně zdraví!

Obec Ostředek tímto ještě jednou gratuluje **Libuši a Miloslavovi Neradovým** k jejich krásné zlaté svatbě, kterou oslavili v červnu.

Střemcha 2018, z. s.

Příprava panelů naučné stezky

První světová válka byla jedním z nejrozsáhlejších válečných konfliktů v lidské historii.

Odehrávala se v rozmezí let 1914 až 1918 a vyžádala si téměř 8 milionů lidských životů. Roznětkou konfliktu byl úspěšný atentát na rakouského následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este, který byl spáchán 28. června 1914 srbským aktivistou a nacionalistou Gavrilo Principem. Poté vyhlásilo Rakousko-Uhersko válku Srbsku a v návaznosti nato do války vstoupily i další země. Zpočátku proti sobě stály státy Trojdohody (Velká Británie, třetí francouzská republika, Ruské impérium, Italské království) a Centrální mocnosti (Německé císařství, Rakousko-Uhersko, Osmanská říše, Bulharské carství). Později se zapojily i další státy, například Spojené státy americké nebo Rumunsko.

Bitvy první světové války (z těch nejvýznamnějších například u Verdunu či na Sommě) měly charakter zákopových válek, kdy došlo k postupu vojsk často za cenu velkých ztrát. Přes některé značné úspěchy Německa (vítězství na východní frontě v souvislosti s revolucí v Rusku a porážení Rumunska) nakonec došlo k jeho vyčerpání a ke svržení monarchie. Nová vláda poté podepsala příměří. Konec války s sebou přinesl nejen nové rozdělení sil v Evropě, ale i několik let trvající hospodářskou krizi. Na válkou zbitačeném a oslabeném obyvatelstvu si posléze vybraly daň i nemoci, například španělská chřipka.

České země prožily za první světové války závěrečnou etapu habsburské vlády.

Pro Rakousko-Uhersko začala válka 28. července 1914 vypovězením války Srbsku a bojů se v jeho jednotkách zúčastnilo 9 milionů vojáků, z nichž se přibližně 1,1 milionu nevrátilo. Počet českých mužů mobilizovaných ze zemí Koruny české do císařské armády bývá odhadován na 1,4 milionu, přičemž padnout ve válce mělo přibližně 140 000. Kromě vojáků, bojujících v rakousko-uherské armádě, se také menší počet Čechů zapojil do bojů na opačné straně. Šlo o tzv. Československé legie, které se rekrutovaly z dřívějších emigrantů, válečných zajatců a přeběhlíků. Počet oficiálně uznaných legionářů se uváděl na 90 tisíc, z nichž v bojích přišlo o život asi 5,5 tisíce z nich. Demograf Vladimír Srb odhadl celkový počet mužů z českých zemí, kteří v první světové válce zemřeli v boji či následkem zranění, na přibližně 300 000.

Postoj české společnosti k monarchii a panovnickému rodu se v průběhu války výrazně proměnil. Počáteční převažující loajalitu vystřídal kvůli vysokým ztrátám a drastickému zhoršení zásobovací situace na konci války odpor k pokračujícím bojům, k čemuž se v českém prostředí připojily i národnostní požadavky. Český odboj proti monarchii našel na počátku války odezvu především u českých krajských komunit v zahraničí. Vedoucími postavami československého zahraničního odboje se stali Tomáš Garrigue Masaryk, Milan Rastislav Štefánik a Edvard Beneš. V čele domácího odboje, který zesílil až v závěru války, stáli Karel Kramář a Alois Rašín. Hospodářské zhroucení válkou vyčerpané monarchie a porážka Centrální mocností vedly na podzim roku 1918 k rozpadu Rakouska-Uherska. 28. října došlo k ustanovení První československé republiky.

Světová válka v Třemošnici

První Třemošňáci obdrželi povolávací rozkaz v červenci 1914. Mezi úplně prvními byli Josef Gregor z č. 16, Jan Znamenáček z č. 39, František Štoll z č. 42 a Emil Frischman.

O příspěvky na výživu žádali odvedenci ihned i ze začátku války, protože často byli živiteli rodiny, kteří tak v rodině chyběli okamžitě.

Většina z nich rukovala přímo k 102. pěšímu pluku v Benešově.

Foto: Pozvání na requiem a ke smuteční bohoslužbě za Františka Josefa a žádost pana Svobody o zaslání vojenského pasu.

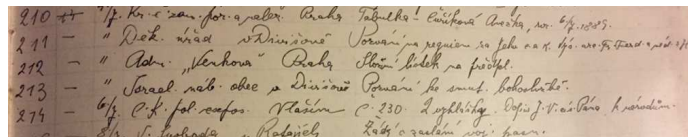

Foto: Záznam ze dne 4. srpna 1914 o zahájení poštovní služby od 4. srpna 1914, například o tom, že v Třemošnici nejsou žádné zásoby ze dne 7. srpna a ze dne 10. srpna upozornění na cizí letadla a ze dne 13. srpna záznam o kurzu pro výkon ošetřovatelky.

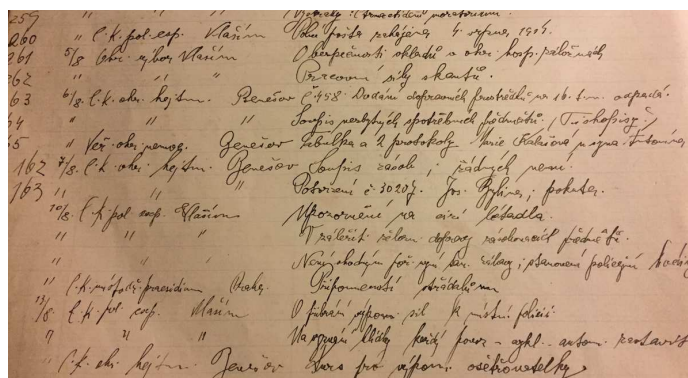

Foto: Zmínka ze dne 1. prosince 1914, že bude vyměněno zlato za železo (zřejmě z důvodu nedostatku železa pro vojenské účely) a z 8. prosince o sbírce darů pro vojiny v poli.

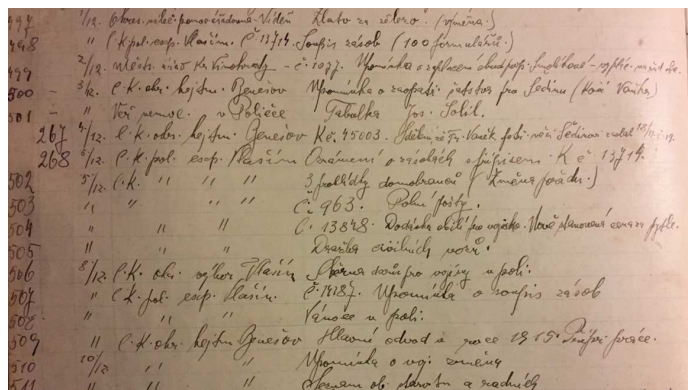

Foto z archivu Ing. Františka Škvora.

Třemošnický zvoneček

Přestože válka s sebou přinesla spoustu smutných příběhů a nebyla snad rodina, které by válka nepřinesla nějaké neštěstí, objevují se i příběhy šťastné a veselé. I v Třemošnici se mimo šťastné návraty mužů a synů z války udal jeden příběh, o který se s vámi chceme podělit.

Na jaře 1917 zuřila 1. světová válka, lidem na vsi chyběla i základní obživa a toužebný mír nepřicházel. Rakousku však již docházel dech

a docházely i materiál používaný pro válečné účely. Po našich městech a obcích začaly být snímány zvony, aby se z nich ulila děla. Po staletí jimi vyzváněli k modlitbě a nyní z nich měl být vyroben smrtící nástroj. Nikdo neměl sílu násilnou moc zastavit.

Starostovi v Třemošnici bylo oznámeno, že přijdou pro zvonek. Starosta to prozradil sousedům. Dozvěděl se to i soused Sadílek. „*Tak i na tebe, zvonečku, má dojít, nestačí, že není ve vesnici už ani jediného zdravého muže, že pobrali všechno, že není co jíst, i tebe chtějí? Od mládí slyším tvůj hlas, ráno jsi mne budil, večer jsi mne vítal, když jsem se vracel unaven, nebožtiku tatínkovi i nebožce mamince jsi odzvonil a z vesnice je vyprovodil a nyní by tě chtěli zavést do toho pekla! Tebe já, zvonečku, Němcům nedám!*“ A nedal!! V noci sám tajně zvonek sejmul a schoval. Ráno jde starý Kněžík zvonit, tahá za provaz, je nějak lehčí, ale zvon se neozývá. Prohlíží zvoničku - a zvonek pryč. Běží do vsi: „*Ztratil se zvonek!*“ Novina se rychle rozletěla a po vsi šlo od úst k ústům: „*Ztratil se zvonek, ztratil se zvonek!*“

Znělo to však radostně. Přišli si vojáci pro zvonek, zvonek nebyl, odešli tedy s nepořízenou. Poslali četníka, četník přišel, náš dobrý český člověk, usmívá se: „*Tak se ztratil zvonek, no sepíšeme protokol.*“ Sepsal i po zvonku se více nikdo neptal. Velké starosti měl však soused Sadílek. „*Kam zvonek schovat?*“ Vždyť ti přijdou každou chvíli do stavení vojáci, hledají obilí, mouku, prohledají ti stavení od gruntu až ke komínu. Zakopal zvonek pod kůlnu, ale nezdál se mu tam v bezpečí a kdykoliv šel ven, vždycky se musel na to místo podívat. Zakopal jej tedy ve stodole, v plívni, ale ani tam nezdál se mu dobře uschovaný. „*Přijdou, odházejí slámu, budou kopat, jako by tu zlato bylo, zvonek najdou a bude s tebou zle!*“ Zakopal tedy zvonek za stavením na zahradě. Zvonek odpočíval v úkrytu a válka běsnila, až doběsnila.

Dvacátý osmý říjen 1918 rozlehla se ta nejradostnější zpráva: mír, samostatnost, jsme jako dříve bývalo. Všude veselé tváře, jásot a slzy radosti. Zaradoval se i soused Sadílek. Hned však si vzpomněl na zvonek. „*A teď už tě, zvonečku, nemusím schovávat, už si pro tebe Němci nepřijdou.*“ Zvonek vykopal, zavěsil a hned radostně zazvonil. A zvonek vesele zpíval, že je mír, že je konec utrpení, že našemu národu vzešlo nové ráno, nový život, že pravda zvítězila.

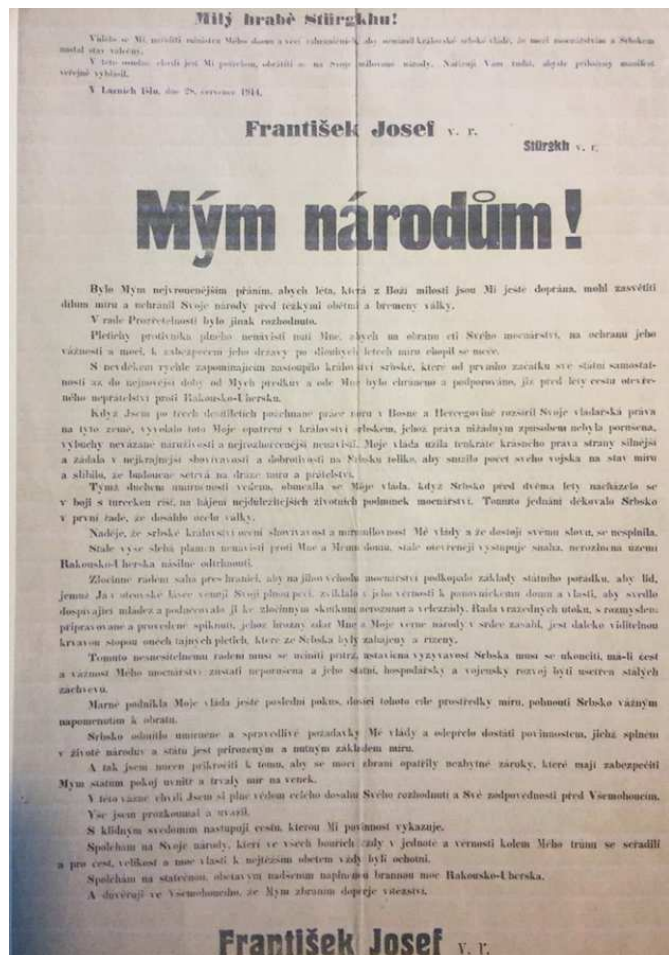
Bohužel za druhé světové války byla i tato vzácná relikvie zrekvírována pro válečné účely. Obec obdržela zvonek nový po válce a tento byl slavnostně vysvěcen a zavěšen v Třemošnici do kapličky v roce 1948.

102. pěší pluk INFANTERIEREGIMENT NR.102 BENESCHAU

V řadách tohoto pluku bojovali během první světové války na straně rakousko-uherské monarchie převážně vojáci z českých zemí, žijící v okresech Benešov, Příbram, Sedlčany a Milevsko. Byli to naši otcové, dědové a pradědové, kteří plnili své povinnosti, vůči své tehdejší vlasti, když bojovali a umírali na frontách Velké války. Dnes je tento pluk téměř zapomenut, pamětníci událostí zemřeli a písemnosti týkající se tohoto pluku byly z velké části komunistickým režimem skartovány. Český pěší pluk číslo 102 vznikl v roce 1883 při poslední vlně výstavby pěších pluků pozemního vojska společné rakousko-uherské armády, kdy stávajících 80 pěších pluků doplnilo dalších 22. Jednalo se však o pouhou organizační změnu, úhrnný počet vojska nebyl navýšen. Až do té doby totiž pěší pluk zahrnoval 5 praporů, po reorganizaci

pak pouze 4 prapory. Základem pro jeho vytvoření se stal vždy jeden prapor od pěších pluků č. 26, 69, 72 a 76. Pěší pluk 102, se stal posledním pěším plukem vytvořeným před vypuknutím 1. světové války. První domovskou posádkou pluku byl Prešpurk (Bratislava), ovšem již během roku 1883 bylo zřízeno doplňovací velitelství v Benešově a následně v roce 1884 se pluk přesunul do Prahy. Za doplňování pluku zodpovídalo Doplňovací okresní velitelství Benešov (Ergänzungs-Bezirks-Commando Beneschau). Odváděli se zde rekruti z okresů Benešov, Příbram, Sedlčany a Milevsko. Po většinu doby své existence, až do vypuknutí první světové války bylo velitelství pěšího pluku číslo 102 dislokováno v Praze, přičemž jeden z praporů tohoto pluku byl posádkou v Benešově. V Benešově měl také sídlo jeden z praporů Landwehrinfanterieregimentu Nr. 28 a rivalita mezi vojáky obou pluků byla vyhlášená.

Na Benešovském náměstí je 30. června 1914 předčítán císařův manifest- „Mým národům“, který připravuje lid na válku. 26. července 1914 byla vyhlášena částečná mobilizace, měsíc po atentátu byla vyhlášena válka Srbsku a dne 27. července 1914 odjel první pochodový prapor z Benešova na frontu, poslední pak 15. října 1914. Naopak první vlaky s raněnými ze srbské fronty do Benešova dorazily 8. a 13. září 1914.

Během první světové války byl pluk nasazen na srbskou, ruskou a nakonec na italskou frontu. Po ukončení první světové války se pluk účastnil bojů s Poláky o Těšínsko a následně bojoval na Slovensku s Maďary, až do roku 1919. Během tohoto tažení byl pluk dne 26. října 1919 přejmenován na Československý pěší pluk číslo 48, čímž 102. pluk jako takový zanikl.

Během třicátých let dvacátého století se podařilo bývalým vojákům pěšího pluku 102. založit po značných obtížích

spolek "stodruháků". První sjezd spolku se konal v roce 1932 v Praze, další pak v roce 1933 v Příbrami, v roce 1934 v Milevsku a 1935 v Benešově. Spolek dokonce vydával vlastní časopis "stodruhák" a mimo jiné se aktivně věnoval charitativní činnosti.

IR 102 byl na začátku první světové války zařazen u 17. pěší brigády, 9. pěší divize, VIII. armádního sboru a zahájil své tažení na srbském bojišti, jako součást 5. armády, která měla za úkol přechod Driny a průchod údolím Jadru k Valjevu. Ovšem mimo I. praporu, ten bojoval po celou dobu války samostatně, odloučen od svého pluku, v rámci 1. horské brigády, která byla podřízena přímo XVI. armádnímu sboru. Odjezd pěšího pluku číslo 102 z Benešova do pole byl stanoven na 6. srpna 1914, poté co zahrála plukovní hudba, vyrazil ešalon na svou pouť po trase Tábor, Veselí, Gmund, Schwarzenau, Tuln, Vídeň, Marcheg, Budapešť, Szeged, Subotici, Zombor, Baja, Osiek, Vinkovce. Dále pak putoval pluk pěšky na Brčko a dále k Bělině, kde se utábořil před hranicemi města. Zde již bylo slyšet střelbu, jako neklamnou známku blížící se fronty. Pluk zde setrval tři dny až do 10. srpna, kdy spolu s IR 91, IR 73 a IR 11 prošel Bjelinou a přes Konvaluku večer dorazil do malé vesničky na břehu řeky Driny, Amajlie. V Amajlii měl obdržet IR 102 za nedlouho svůj první křest ohněm, zatímco dojížděl do vesnice trén, odešla 12. rota na polní stráž. Rota došla až na břeh Driny a vojáci IR 102 uviděli poprvé onu zrádnou řeku, která se v následujících dnech měla stát hrotem mnoha Stodruháků. V tuto chvíli však ještě zelená Drina klidně plynula svým řečištěm, a na protějším břehu se nepohnul ani lísteček, jako by to snad ani nebyla nepřátelská země. Časně ráno byla 12. rota vystřídána 11. rotou a ta již měla první ztráty. Dne 12. srpna 1914 po nezbytné dělostřelecké přípravě, která byla zahájena ve 4 hodiny ráno a trvala dvě hodiny, se IR 102 nalodil na pontony a pionýři jej, stejně jako celou 9. pěší divizi začali přepravovat u Amajlie přes ostrov Samuroviča na protějščí břeh řeky. Postup však neprobíhal hladce a pěší pluk číslo 102 se dostal do tuhých bojů se Srby. Srbské jednotky západního podúseku šabackého oddílu kladly na řece Drině až do odpoledne tuhý odpor. Tím získaly čas, během kterého dorazily posily, které bránily Rakušanům v přechodu přes východní rameno Driny. Pionýrům se sice podařilo postavit most přes hlavní rameno Driny, ale k vedlejšímu východnímu rameni se dostaly další mostové soupravy až v noci. Přesto se nakonec podařilo dosáhnout toho, že Srbové ráno vyklidili Šabac a Rakušané jej obsadili v odpoledních hodinách. Dne 20. srpna 1914 zlomilo srbské jezdeckto rakouský odpor u osady Grušič a obsadilo osadu Prnjavor. Předními hlídkami se dostalo dokonce na chvíli až k Drině. Srbové obsadili ráno Vidojevicu, odkud stříleli z děl na 9. Pražskou divizi, ustupující od Lješnice k mostu na Drině. Tím začal ústup rakousko-uherských jednotek zpět za řeku Drinu a 21. srpna se jednotky dostali do míst odkud před necelými 14ti dny vyrážely. Toto první válečné střetnutí, kterého se účastnil IR 102 na srbské frontě, znamenalo ztráty 2 200 mužů v období od 10. do 23. srpna 1914.

Na začátku září 1914 byly rakousko-uherské síly na srbské frontě přeskupeny a 9. Pražská pěší divize se přesunula na západní břeh Driny do prostoru Rača – Medjaši. Pluk měl své ležení u břehu polovyschlého potoka, kde ho také 24. srpna dostihl první pochodový prapor. Tento byl ihned rozdělen jednotlivým rotám a stav pluku byl v podstatě doplněn na plný válečný stav. Od rána 7. září se začala mezi vojáky šířit zpráva, že se rakousko-uherské vojsko opět pokusí překročit řeku Drinu. V ležení zavládla nervozita a vojáci si vyměňovali adresy příbuzných i přátel, pro případ

nejhorší, vzájemně se ujišťovali, že v případě zranění neopustí jeden druhého. Večer byla vydána večere s dvojnásobnou porcí masa a rozkazem uschovat jednu porci na příští den. V noci ze 7. na 8. září 1914 se rakousko-uherské síly pokusily opět přejít řeku Drinu. Útoků předcházela dělostřelecká příprava trvající od 8 hodin 7. září až do soumraku. Bohužel palba byla vedena do neobsazených srbských pozic, a tak nezpůsobila žádné škody. IR 102 vyrazil k břehům řeky Driny ve 23 hod. Břehu řeky Driny pluk dosáhl v blízkosti Bosenské Rače okolo půl čtvrté ráno a okamžitě se začalo s naloďováním mužstva do pontonů. Tyto pontony byly ukotveny k vyvýšenému břehu, který byl porostlý vrbami a olšovím, které poskytovaly přirozené maskování. Převoz prvního sledu benešovského IR 102 začal ve čtyři hodiny ráno a byl Srby silně ostřelován, pluk byl přes řeku přepravován po jednotlivých praporech, přičemž jako první se do pontonů dostal IV. prapor, následoval II. a nakonec III. prapor. Kromě nepřátelské palby, byla dalším faktorem znesnadňujícím přesun na opačný břeh, vlastní řeka Drina, která byla poměrně rozvodněná a vojáci pluku pionýrů obsluhující pontony, se museli doslova prát s dravými proudy řeky, aby dosáhli protějščího břehu. Po přistání se vojákům IR 102 naskytl pohled na sto metrů dlouhou písčitou a kamenitou pláž, kterou museli překonat, aby mohli využít krytu nejbližší vegetace. Toto obrovské mraveniště bylo těžce ostřelováno srbským dělostřelectvem a v jeho ohni byl těžce raněn střepinou granátu do hlavy Hauptmann Rosenberg. Po zdolání odkryté pláže pluk postupoval hustě porostlou strání a stromy i velké kameny poskytovaly úkryt před nepřátelskou střelbou. Nejsilnější odpor nepřítel kladl v ose postupu IV praporu, který byl také postižen největšími ztrátami, i přesto se však podařilo dosáhnout okraje širokého kukuřičného pole, porostlého již skoro úplně zralou kukuřicí. Z improvizovaného pozorovacího stanoviště na vysokém stromu, hlásili pěšáci Danihelka a Marušin, že se k pozici IR 102 blíží nepřátelská švarmlinie. Tato formace byla připuštěna až na vzdálenost deseti kroků, a pak byla zahájena palba z pušek a kulometů, dokud nepřítel za velkých ztrát neustoupil. Ve večerních hodinách byl velitelstvím pluku přijat rozkaz nařizující za každou cenu udržet dobyté pozice a neustupovat. IR 102 zůstal v přední pozici takřka odříznut a hrozilo jeho obklíčení, jednotlivě vyslané patroly hlásily, že pluk je naprosto odříznut a osamocen. V časných ranních hodinách pak z velitelství pluku přichází rozkaz k ústupu a naprosto vysílení vojáci se začali stahovat za prudké palby Srbů zpět ke Drině. Zde byli vojáci IR 102 převáženi pontony s kapacitou čtyřiceti osob na bezpečný břeh řeky Driny. Avšak se vzrůstajícím tlakem Srbů, kteří zacílili dělostřeleckou palbu z vrcholku Crna Bary se převoz vojska na pontonech stal zcela nemožným, neboť dělostřelecké granáty potápěli jednu loď za druhou. Několika obětavým pionýrům se nakonec podařilo přes koryto řeky natáhnout lano a vojáci po něm začali ručkovat v zoufalé snaze zachránit alespoň holý život. Mnoho vojáků bylo strženo divokým proudem řeky a zahynulo v jejích vodách. Takový byl obraz bojiště dne 9. září 1914 v sedm hodin ráno, s přibývajícím časem se již tak zoufalá situace vojáků stodruhého pluku ještě zhoršovala. Odpoledne 9. září 1914 byl na zbytky pluku žalostný pohled, vojáci beze zbraní, většinou bez výstroje a někteří docela nazí, se snažili alespoň nasytit ze zachráněných zbytků promáčených sucharů a chleba. Ve čtrnáct hodin byly vyčísleny ztráty. Například u 16. roty, která měla před přechodem Driny 6 důstojníků a 269 mužů, se jedinému přeživšímu kadetovi přihlásilo 23 mužů. Ztráty činily více než 90% a podobný stav byl i u ostatních rot pluku. Celkový stav pluku před

pochodem činil téměř 4 000 mužů, nyní čítal pouhých 700 mužů. Na shromaždišti pluku pak byly postaveny stany a nařízen odpočinek, teprve 10. září odpoledne byly hloubeny zákopy pro případ nenadálého srbského útoku, který byl očekáván. Rakousko-uherské síly se opět pokusily o přechod řeky Driny už 14. září 1914. Protože 9. pěší divize včetně pěšího pluku číslo 102 utrpěla obrovské ztráty a pochodové prapory, které měly ztráty doplnit, zatím nedorazily, hlavní tíhu bojů nesla 21. zeměbranecká divize, která zahájila postup směrem do Srbska přes poloostrov Parašnici. IR 102 zaútočil 16. září 1914 v rámci 9. pěší divize v prostoru Rače, kde se mu podařilo překonat řeku Drinu přes pontonový most a postupoval dále směrem k Crna Baře. Až do konce října spolu sváděly obě strany drobné zákopové šarvátky a boje se staly v podstatě pozičními. Avšak 24. října 1914 byl zahájen mohutný útok rakousko-uherských sil, a přestože Srbové kladli houževnatý odpor, nakonec začali ustupovat a IR 102 postupoval přes Banovo Polje a Crna Baru, za stálých bojů směrem na Lajkovac. Po dobytí Lajkovace 22. listopadu 1914 a poté 28. listopadu 1914 i Lazarevace, se vojákům IR 102 koncem listopadu 1914 podařilo Srby zatlačit až k Vračě Brdu, přičemž stodruháci tvořili severní křídlo útočících jednotek. Rakousko-uherské síly následně dne 3. prosince vstoupily do Bělehradu. Hlavní město Srbska však obsadily jen na několik málo dní, neboť již 15. prosince 1914 přešli Srbové do protiútoků a začali vytlačovat rakousko-uherské síly zpět k severozápadu. Promíchané jednotky ustupovaly za stálých bojů, IR 102 ustupoval přes Dobanovac a Batajnice. Odtud byla celá 9. ID přesunuta po železnici do Nového Sadu. Tím byla zakončena trestná výprava Rakousko-Uherska do Srbska, která přinesla ztrátu 273 822 vojáků. Také na Srbské straně byly ztráty obrovské, činily okolo 200 000 vojáků. Během tohoto tažení padlo do Srbského zajetí zhruba 60 000 vojáků rakousko-uherských sil. Někteří vojáci české národnosti, ve snaze uniknout peklu válečných útrap a zachránit si alespoň holý život se vzdali Srbům a spoléhali na slovanskou příbuznost s tímto národem. Avšak realita byla velmi krutá, ihned po svém zajetí, byli tito vojáci umístěni v zajateckých táborech, kde byli nuceni k otrocké dřině, téměř bez jídla a za katastrofálních hygienických podmínek.

Srbská armáda byla tímto bojem citelně oslabena a stála na pokraji zhroutení. To Rakousko-Uhersku umožnilo obsadit srbské hranice domobranou, přesunout bojové síly do Karpat a zároveň připravit podmínky, pro rychlou porážku Srbska na podzim 1915. Benešovský 102. pěší pluk byl během srbského tažení jedním z prvních, který byl pro svůj skvělý výkon jmenován ve zprávě vrchního velitelství Rakousko-uherské armády.

Foto: Kasárna c.k. pěšího pluku 4.102 v Benešově

Československé legie

Československé legie je označení používané pro jednotky dobrovolnického zahraničního vojenského odboje Čechů a Slováků za první světové války (a ruské občanské války). Legie tvořili čeští a slovenští krajané žijící v zahraničí a bývalí vojáci rakousko-uherské armády, kteří se po zajištění armádami Dohody rozhodli dobrovolně vstoupit do řad legií a dezertovat k nepřátelským vojskům, se kterými pak bojovali proti vojskům Ústředních mocností, tedy i proti českým a moravským vojákům loajálních císaři. Tím se dopustili dezerce a porušení vojenské přísahy panovníkovi, což v právním rámci mocnářství znamenalo vlastizrada, za kterou jim hrozil trest smrti. Sami příslušníci legií své vypovězení poslušnosti Rakousku-Uhersku brali jako součást revoluční akce zahraničního odboje s cílem napomoci vzniku samostatného Československa jako nástupnického státu někdejšího Českého království. Jejich nesporné vojenské úspěchy skutečně sehrály při jednáních o vzniku Československa v roce 1918 i později během Pařížské mírové konference významnou roli.

Název československé legie vznikl až po válce, za války se používalo souhrnné označení revoluční dobrovolná vojska (později zahraniční čs. vojska). Základ těchto vojsk začal vznikat již v roce 1914 z dobrovolníků, českých krajanů, kteří se hlásili do carské armády v Rusku a Cizinecké legie ve Francii. Čeští krajané v Rusku, z Varšavy, jejího okolí a z území Volyně, vytvořili jednotku zvanou „Česká družina“ (nejednalo se pouze o Čechy a Slováky, ti však měli velkou převahu). Krajané ve Francii byli v rámci francouzské Cizinecké legie začleněni do samostatné roty, pro kterou se vžilo označení „rota Nazdar“. Počet českých a slovenských dobrovolníků se postupně navyšoval. Od roku 1917 se tvořily legie také v Itálii.

Koncem války měly jednotky československých zahraničních vojsk celkem přes 140.000 dobrovolníků (dobrovolců, bratrů – oficiální označení příslušníka vojska). Celkem padlo 5.152 československých legionářů, z toho 4.112 v Rusku, 630 ve Francii a 410 v Itálii. Z celkového počtu padlých Čechů, Moravanů a Slezanů, kteří ve Velké válce bojovali, tvořili padlí legionáři 4 %.

Třemošňáci bojovali v legiích Ruských, Italských a Francouzských.

Československé legie v Rusku

Byly to dobrovolnické vojenské jednotky na ruském území v letech 1914 – 1920, jež bojovaly nejdříve proti rakousko-uherské armádě a Němcům na Ukrajině a poté za ruského cara spolu s Bílou armádou proti Rudé armádě. Jeden z hlavních velitelů

V průběhu srbského tažení vznikla i hymna pěšího pluku 102.

1 Tam na břehu řeky Driny kde se stěká se Sávou Tam ztratila země Česká mnohou hlavu předrahou	2 Osmého měsíce září to při slunci východu přes Drinu se brodí vojsko sto druhého praporu	3 Tam v tom poli kukuřičném zastaven náš postup byl Tam nechal pluk stodruhý přemnoho svých mladých sil
4 Naše řady jež prořídily posly jsme čekali Pomoc nám však nepřichází na ústup jsme se dali	5 Ústup přes Drinu byl hrozný běda bylo podívat jak počaly vlny dravé oběti své objímat	6 Hrozný den osmého září zapsán v srdci vojínů Zanechal tam mnohý otec osířelou rodinu
7 Až ty přijdeš náš příteli na tu drahou českou zem Vyříd' náš poslední pozdrav že jít' dřímou sladký sen	8 Kdo v ty kraje srbské přijdeš věnuj bratrům vzpomínku Na hrobě zde padlých Čechů pomodli se chvílínku	9 Až budete kamarádi chodit doma v civilu Věnujte nám též vzpomínku a krátkou modlitbu

legií v Rusku byl Radola Gajda. Předchůdcem legií byla Česká družina. Dne 7. ledna 1919 bylo z brigády vytvořeno Československé vojsko na Rusi, které již bylo součástí Československé armády a samozřejmě zejména zásluhou Masarykovou i francouzské (velitelem legií byl Maurice Janin). Československé vojsko na Rusi tvořily tři divize, jejichž jádrem bylo 12 pluků střeleckých, dva pluky jízdní a několik dělostřeleckých baterií.

Československé legie v Itálii

Byly dobrovolnické vojenské jednotky v Itálii v letech 1917 – 1918. První se vytvářely až v roce 1917 jako výzvědné oddíly, na jaře roku 1918 došlo k vytvoření československé divize, v prosinci 1918 vznikl armádní sbor. Vznik československých jednotek v Itálii byl podmíněn nátlakem ze strany ostatních spojeneckých mocností a špatným vývojem válečné situace, protože Itálie samotná dlouho bránila vzniku dobrovolnických čs. jednotek, ačkoliv disponovala poměrně značným počtem rakousko-uherských zajatců českého a slovenského původu. Důvodem bylo vytvoření nežádoucího a italským zájmům nebezpečného precedensu, neboť uznáním práva na sebeurčení Čechoslováků by de facto uznala stejná práva i Jihoslovánům. Právě ale o část jihoslovanského území spravovaného Rakousko-Uherskem se chtěla Itálie po vítězství Dohody rozšířit (resp. na pobřeží Jadranu, tedy o Dalmácii a přístav Terst). Do jednotek bylo zařazeno asi 20.000 vojáků, po podepsání příměří ze zajatců vytvořeny další, tzv. domobranecké prapory o počtu asi 60.000 vojáků. Československé legie bojovaly zejména v bitvě na Piavě, kde čsl. legionáři mnohde válčili proti českým a slovenským vojákům rakousko-uherské c.k. armády. Legionáři na sebe výrazně upozornili v bitvě u Doss Alto v září 1918. Italský tisk pojal úspěch Čechoslováků v boji na Doss Altu velmi slavnostně. 6. československá divize měla také pochvalné ohlasy v řadách představitelů italské vlády, armády a italské veřejnosti. Vrchní velitel italské armády 22. září 1918 uvedl: „Neochvějně oddíly 6. československé divize, které hájily pozici na výšině 703, se bránily s obdivuhodnou chrabrostí. Propagátorem legionářů byl také pozdější italský diktátor Benito Mussolini, v té době novinář (vydával list "Ilpopolod'Italia" - Italský lid) a autor "kacířského" spisu: Giovanni Hus, ilVeridico (Jan Hus, hlasatel pravdy). Za tyto své postoje obdržel Řád Bílého lva. Mussolini se později k této své rané politické aktivitě již nehlásil.

Na italské frontě zemřelo 355 československých legionářů, dalších 55 mužů bylo popraveno po zajetí rakousko-uherskou armádou.

Československé legie ve Francii

Jako československé legie ve Francii se označují dobrovolnické jednotky Čechů a Slováků v letech 1914 –1918 utvořené na území Francie. Základ položili hned na začátku první světové války čeští krajané z Paříže, převážně sokolové, kteří se rozhodli nabídnout své služby francouzské armádě. V rámci francouzské Cizinecké legie vznikla 31. srpna 1914 rota „Nazdar“ (compagnie „Nazdar“), pojmenovaná podle tradičního sokolského pozdravu, kterým se její příslušníci odlišovali od Francouzů. Rota se účastnila vítězných bitvy u Arrasu 9. května 1915, kde však utrpěla výrazné ztráty vedoucí k jejímu rozpuštění. Během arraské bitvy

došlo také ke ztrátě bojového praporu roty „Nazdar“, kterou měl během útoku u sebe praporečník Karel Bezdiček. Padl a jeho tělo se nikdy nenašlo, pravděpodobně leží pohřben, i s praporem, v některém z hromadných hrobů. Přesto však tato bitva rotu navěky proslavila. Po rozpadu roty „Nazdar“ byli přeživší a další českoslovenští dobrovolníci rozmístěni do různých jednotek Cizinecké legie a bojovali na nejrůznějších bojištích. Kromě západní fronty ve Francii to bylo například na soluňské frontě v Řecku či u Gallipoli. V závěru roku 1917 se díky příjezdu dvou transportů legionářů z Ruska, příchodu Čechoslováků ze srbského a rumunského zajetí, a dobrovolníků sloužících v srbské armádě počaly ve Francii formovat skutečné legie. V roce 1918 vznikla Československá střelecká brigáda, která se na jaře roku 1919 vrátila do Československa. Bylo v ní asi 9.600 vojáků. Brigádu tvořily 21. a 22. čs. střelecký pluk. Dne 30. června 1918 se u města Darney za přítomnosti Edvarda Beneše a francouzského prezidenta Raymonda Poincarého konala velká vojenská slavnost spojená s přísahou příslušníků 21. čs. střeleckého pluku, který zde převzal bojovou zástavu, vytvořenou dle návrhu malíře Františka Kupky (sám byl legionářem). Brigáda pak byla nasazena do bojů na západní frontě první světové války v Alsasku, u Terronu a Vouziers. Právě bitva u Terronu 20. října 1918 se, vedle bitvy u Arrasu, stala nejznámějších bojovým vystoupením československých legionářů ve Francii. V roce 1919 působilo ve Francii již 11.300 legionářů.

Ve Francii padlo 650 československých legionářů. Nasazení legionářů na západní frontě vedlo k tomu, že francouzská vláda 29. června 1918 podpořila právo Čechů a Slováků na samostatnost a uznala Národní radu Čechů a Slováků jako orgán zastupující tyto národy

Legionáři z Třemošnice jmenovitě:

Bach Stanislav: z Třemošnice č. 29, který se narodil 29. června 1895 v Třemošnici. Na frontu rukoval tak jako většina ke 102. pěšímu pluku, zajat byl 2. listopadu 1915 jako vojín v Oslavie. Přihláška do Legií v Itálii 10. května 1917 v Santa Maria, zařazení 18. května 1918 ke 32. pěšímu pluku. Návrat z italských legií 18. března 1921 jako vojín.

Bláza Antonín: z Třemošnice č. 2, který se narodil 5. března 1886 v Divišově. Na frontu rukoval ke 102. pěšímu pluku, zajat byl 14. září 1916 jako desátník v Nové Vsi Doberdo. Přihláška do Legií Itálie 16. dubna 1918 v Genova, zařazení 10. července 1918 k 37. pěšímu pluku, pak strážní rota. Návrat z italských legií 26. srpna 1919 jako desátník.

Přikládám foto: Zranění nohy Antonína Blázi z 14. listopadu 1914 a umístění do nemocnice v Szeged.

Senus 1. a. Kopt, ResSpit. Nr. 1 in Szeged.
Blaža Antal, Inf., IR. Nr. 102, 7. Komp., Třemošnice, 1885, Schuß i. d. Schenkel, ResSpit. in Szeged.
Blazovics Mátyás, Gefr., IR. Nr. 78, 13. Komp., Prefisvácz, Slavonien, 1888, Schuß i. d. dritte Glied d. Zeigefingers, Spital in Réczalmás.

Dobiáš Jan: z Třemošnice č. 8, narozen 6. července 1880 v Třemošnici. Na frontu rukoval k 7. zemskému pěšímu pluku, zajat byl 1. června 1916 jako vojín v Polsku- Hrudniky. Do Legií Rusko zařazen 2. srpna 1917 v Minsku k 1. záložnímu praporu, poslední

útvár v legiích- 3. střelecký pluk jako vojín. Zemřel 2. ledna 1920 v Irkutsku u jezera Bajkal na skvrnitý tyfus.

Přiložen výpis z úmrtní knihy

Příjmení a jméno *Dobias^{1v} Jan*

Hodnost a pluk *štilce
stř. pl. č. 7.*

Datum a místo narození *1880
Třemošnice*
(polit. okres, země) *obc. Benešov - čechy*

Prislušnost
(polit. okres, země)

Datum a místo úmrtí *2. ledna 1920*
(polit. okres, země) *v celi v Irkutsku 3. voj. pl. Rusko.
legií v R. Irkutsk + voj. Rusko.*

Datum pohřbu *3. ledna 1920*

Označení hřbitova a místo
(polit. okres, země) *v Irkutsku
Rusko.*

Oddělení, číslo hrobu

Opsáno podle *knihy seznamů 4. voj. pl.
o. 18 u voj. úřadu v Irkutsku.*

Úmrtní kniha: tom, fol. *1/11.*

Tiskárna MNO. — 1163-36.

Frischman Emil: z Třemošnice č. 15, narozen 12. února 1892 v Divišově. Na frontu rukoval ke 102. pěšímu pluku, zajat byl 3. dubna 1915 jako kadet v Karpatech. Do Legií Rusko zařazen 9. října 1918 u 10. střeleckého pluku. Z ruských legií se navrátil 18. listopadu 1920 jako desátník.

Přikládám foto: záznam o jeho zajmutí jako válečného zajatce ze dne 30. ledna 1917 v Tobolsku v Rusku.

Frischmann Emil, EinjFreiwFeldw., IR. Nr. 102, 12. Komp., Böhmen, Beneschau, Třemošnic, 1892; kriegsgef., Tobolsk, Rußland.

Frišman (Frischmann) Josef : z Třemošnice č. 2, narozen 6. ledna 1896 v Třemošnici. Na frontu rukoval ke 102. pěšímu pluku, zajat byl 14. září 1916 jako vojín v Nové Vsi Doberno. Přihláška do Legií Itálie 15. dubna 1918 v Padule. Zařazen byl 24. dubna 1918 ke 34. pěšímu pluku. Návrat z italských legií 28. ledna 1921 jako vojín.

Přikládám záznam o jeho zranění ze dne 4. října 1915.

Frischmann Josef, Inf., IR. Nr. 102, 6. Komp., Böhmen, Beneschau, Třemošnice, 1896, verw.

Hroch Josef: z Třemošnice č. 36, narozen 19. července 1889 v Chabeřicích okres Kutná Hora. Na frontu rukoval ke 36. pěšímu pluku, pak u 52. pěšího pluku. Zaját byl 10. srpna 1916 jako vojín v Gorice. Přihláška do legií Itálie 27. září 1917 v Padule, zařazení 24. dubna 1918 ke 31. pěšímu pluku, pak 7. pluk polních děl. Návrat z italských legií 11. října 1919 jako vojín.

Jindrák Josef: z Třemošnice č. 6, narozen 13. října 1895 v Křešicích. Na frontu rukoval k 7. hulánskému pluku, zajat byl 18. srpna 1915 jako vojín v Polsku- Okna. Přihláška do Legií Rusko 7. prosince 1917 v Klavilinu, zařazení 15. července 1918 k 9. střeleckému pluku, pak 1. jízdní pluk. V Rusku se oženil. Jeho žena byla J. Evdokievna narozena 18. prosince 1899. Návrat z ruských legií 28. února 1922 jako desátník.

Kolomazník Antonín: z Třemošnice č. 32, narozen 2. června 1887 v Konopišti- Poměnicích. Na frontu rukoval ke 28. střeleckému pluku, zajat 19. srpna 1917 jako desátník v Bedřez - Soči. Přihláška do Legií Itálie 7. června 1918 ve Vittorii, zařazení 10. srpna 1918 ke 31. pěšímu pluku. Návrat 21. října 1919 jako četař.

Linhart Karel: z Třemošnice č. 21, narozen 22. června 1883 v Mladoticích- Čáslav. Na frontu rukoval ke 21. pěšímu pluku, zajat byl 29. listopadu 1914 jako vojín ve Varatce. Do Legií Rusko 25. října 1916 v Lvěnc k 1. střeleckému pluku. Návrat 1. června 1920 jako četař.

Sobotka Antonín: z Třemošnice č. 12, narozen 5. března 1894 v Uhlířských Janovicích. Na frontu rukoval ke 21. pěšímu pluku, zajat byl 12. února 1915 jako voják v Karpatech. Do Legií Rusko 10. července 1917 v Jekovančině k 5. střeleckému pluku, v Rusku vyznamenán medailí, kterou mu Rusové odebrali. Návrat 1. srpna 1920 jako rotmistr. Později mu prezident T. G. Masaryk vyznamenání vrátil a předával mu jej generál Čeček 7. března 1928.

Šusta František: z Třemošnice č. 26, narozen 23. listopadu 1897 v Černošicích u Benešova. Na frontu nenastoupil, protože před válkou uprchl v 17 letech do Francie. Do Legií Francie 15. června 1918 ke 23. střeleckému praporu. Návrat v listopadu 1919 jako voják.

Padlí Třemošňáci

Vzpomínkou na padlé Třemošňáky je pomníček na Hůrce u silnice č. 113 směrem na Ostředek který byl odhalen roku 1922 a jehož tvůrcem byl Karel Semler z Uhlířských Janovic.

Text na pomníku je:

„Padlým v dáli!“

„Spěte klidně, milí druhové, v dalekých, cizích zemích my se přičiníme, aby Vaše krev nebyla prolita nadarmo.“

Vzrostlé lípy, které se majestátně tyčí nad pomníkem, byly vysázeny v roce 1920 jako stromy svobody.

Pomník padlým vojákům v Třemošnici. Nakreslil A. Grunt.

Pod Bláníkem, roč. XVIII. (XL.), čís. 3 – příloha

Přikládám obrázek Pomníku padlým vojákům v Třemošnici, který nakreslil A. Grunt. Čerpáno: z časopisu Pod Bláníkem, ročník XVIII. (XL.), číslo 3 z roku 2014

Foto: Z archívu kronikáře Ing. Vladimíra Jíši. Pomníček s vysazenými lípami.

Cacák František: pocházel z Třemošnice č. 12, narozen 11. září 1896 v Třemošnici. Na frontu rukoval ke 102. pěšímu pluku. Padl v Haliči březen 1916 po ruském zajetí - neznámý, prohlášen za mrtvého.

Dobiáš Antonín: z Třemošnice č. 17, narozen 28. června 1884 v Třemošnici. Na frontu rukoval ke 102. pěšímu pluku. Padl na Drině u obce "Niš" - Srbsko listopad 1914 - neznámý, prohlášen za mrtvého.

Dobiáš Jan: zmíněn již mezi legionáři.

Dobiáš Josef: pocházel z Třemošnice č. 23. Narozen 25. února 1887 v Třemošnici. Pracoval před válkou jako čeledín na zámeckém dvoře v Ostředku. Na frontu rukoval ke 102. pěšímu pluku. Vážné zranění a zemřel 18. dubna 1915 ve vojenské nemocnici v "Užici" - Srbsko

Novotný Petr: z Třemošnice č. 35. Narozen 28. června 1876. Před zajetím u 28. zeměbraneckého pěšího pluku, zajat 11. září 1914 v "Lublinu", ač se přihlásil do Legií, tak do nich nevstoupil a padl na ruské frontě na jaře 1915 - neznámý, prohlášen za mrtvého.

Růžička Jan: z Třemošnice č. 6. Narozen v roce 1887 v Třemošnici. Byl čeledínem u Jindráků č. 6. Na frontu rukoval ke 102. pěšímu pluku, později byl po Drině převelen k 28. pěšímu pluku. Byl těžce zraněn u osady "Zápolí" (Salzburská oblast), a zemřel 5. prosince 1914 v Salzburgu.

Strejček Václav: z Třemošnice č. 41. Narozen v roce 1896 v Třemošnici. Byl synem krejčího a synovec hostinského v Třemošnici. Na frontu rukoval ke 102. pěšímu pluku. Těžce zraněn průstřelem břicha, zemřel 13. listopadu. 1915 ve "Višegradu" - Bosna.

Znamenáček Vincenc: Z Třemošnice č. 39. Narozen v roce 1887 v Mnichovicích. Přiznal se do Třemošnice k Františce-Anastázii, rozené Kobiánové (narozené roku 1885). Na frontu rukoval ke 102. pěšímu pluku a později po Drině převelen ke 100. pěšímu pluku. Padl 2. května 1915 u obce Lužiny okres Gorlice v Haliči.

Ať jsi jen procházející pocestný nebo Třemošňák, který po této cestě chodí každý den, vzpomeň a ucti památky na ty, kteří padli někde v dále, v cizí zemi a jejichž těla nebyla pohřbena na místech jejich prarodičů, či rodičů. Pro každého je to asi deprimující představa, že někdo zemře mladý, v cizí zemi a jeho rodina se s ním nemůže rozloučit tak, jak si představovala. Že mu nikdy nepoloží květiny k hrobu, že už možná jeho rod nebude nikdy mít pokračovatele. V tento moment si zároveň připomeň, že války ve světě jsou stále a jaký dopad válka může mít. Je jedno, jestli je válka vedena z politického, náboženského či jiného důvodu, ale v době války nastávají pak okamžiky, jako tomu bylo i za světové války, kdy například u Zborova stáli proti sobě Čechoslováci v Rakousko-Uherské armádě a čeští legionáři. Byla to chvíle, kdy proti sobě bojovali rodinní příslušníci, otec proti synovi, bratr proti bratrovi.

Proto si přejme a udělejme maximum pro to, aby takový moment již nikdy nenastal, aby jej nezažily ani naše děti, ani vnoučata a vnoučata našich vnoučat.

Prvotní přípravu na panely naučné stezky v Třemošnici zpracovali za Střemchu 2018 Ing. František Škvor a kronikář obce Ostředek - Ing. Vladimír Jíša.

Ing. František Škvor, Ing. Vladimír Jíša

Turnaj v Petanque

20. července jsme na hřišti uspořádali 2. ročník turnaje v pétanque (Třemošnice OPEN 2019), V 10:00 hodin proběhla registrace, do turnaje se přihlásilo celkem 19 trojic (což je o 7 více než minule). Pro příští ročník zvažujeme, že by se začalo soutěžit o putovní pohár a zřejmě také budeme muset udělat omezení počtu týmů, protože by se z toho mohl brzy stát vícedenní turnaj. Zájem nás však samozřejmě velice těší.

Na výborně připraveném hřišti a celého zázemí, které pomáhalo vytvořit mnoho lidí, se pohybovalo během celého turnaje okolo 100 lidí.

Veliké díky za technickou přípravu jednotlivých hřišť a rozhodcovskou činnost patří manželům Hlavičkovým, kteří dali turnaji opět nádech opravdové soutěže.

Příjemná atmosféra sportovního dne pokračovala od 13:00 hodin posezením s harmonikou, kdy nám zahrál všem dobře známý Franta Koukal. Všichni se velice dobře bavili až do nočních hodin. Pivo a limonáda tekly proudem, klobásy jsme nestačily grilovat.

I počasí nám přálo, a proto je potřeba celou akci shrnout jako velice vydařenou a poděkovat všem, kteří se na celé přípravě i realizaci turnaje podíleli. A již se těšíme na příští ročník!

Výsledky turnaje:

1. 3M	10. Kovářova kobyla	
2. Truhláři	11. Kámošky	
3. Střemcha	12. Bělásci	
4. Smítkovi	13. Pražáci	
5. Kučerovci	14. Mončičáci	
6. 2+1	15. Broďáci	
7. Vlkováci	16. Mžížovice	
8. Strejci	17. Princezny	
9. Kelišky	18. Avengers	19. Chovná stanice

Bartolomějská pouť v Třemošnici

Pro tento rok vyšel termín a pořádání Bartolomějské pouti na 17. srpen.

Odpolední část dne jsme věnovali dětem a pozvali jsme ku spokojenosti dětí i rodičů opět Divadelní soubor Divadlo KAKÁ, které představilo interaktivní loutkovou pohádku Minimax a mravenec. K našemu potěšení se sešlo cca 40 dětí, ale přišli i dospělí, takže představení nakonec nadšeně sledovalo asi 80 diváků. Po skončení divadla byla domluvena s divadlem KAKÁ tvořivá dílna a výroba loutek.

Opět jsme na celé odpoledne, vlastně až do večera, měli zapůjčený z obce Ostředek dětský skákací hrad, který děti plnily po celou dobu, a bylo těžké je z hradu dostat.

Velice milým zpestřením programu pro děti byla jízda na ponících, které přivedla z Čakova Zdeňka Vávrová. Na dvou

ponících se děti mohly vozit skoro dvě hodiny a bylo z nich cítit obrovské nadšení.

Večer patřil dospělým, zahrála kapela „Po-krok“ a ve třech vstupech jako vloni předvedli Jirka Škopek a Anička Kopecká ukázky z muzikálu Pomáda.

Po loňském, z našeho pohledu úspěšném pouťovém dni, jsme měli obrovskou radost, jak se den povedl, a že opět přišlo mnoho dětí a dospělých. Na večerní zábavu dorazilo cca 140 lidí a kapela Po-krok fantasticky hrála až do dvou do rána. To, že se lidem kapela líbila, dokazoval neustále plný parket.

Po celý den a večer jsme opět mohli konzumovat upečené nepřeborné množství sladkého od třemošnických žen, děkujeme!

Veliké poděkování patří všem, kteří nám s Bartolomějskou poutí pomáhali nejen s přípravou, ale i s realizací. S každou akcí se snažíme program vylepšit a to samozřejmě stojí určité úsilí. Je znát, že na naše akce chodí čím dál více lidí, což nás těší, ale i to přináší potřebu podpory, za což všem moc děkujeme.

Nyní se již připravujeme na další letošní akce:

19. října „Cesta padlých Třemošnických hrdinů v 1. světové válce“

V tento den bychom chtěli v ideálním případě dokončit stezku k pomníku padlých v 1. světové válce v Třemošnici, která bude lemovaná ovocnou alejí včetně několika informativních tabulí.

Na jaře jsme se snažili získat informace od jednotlivých rodin, jaké ovocné stromy by v této aleji chtěli jednotlivě za každou rodinu zasadit a tyto stromy jsme objednali. Dále pracoval Fanda Škvor na informacích, které budou na informativních tabulích, byli jsme rádi, že nám pomohl i kronikář Ing. Vladimír Jíša. Myslím, že to budou velice zajímavé materiály. V tuto chvíli připravujeme vizáž tabulí a necháváme zpracovávat nasbírané materiály grafikem. Čeká nás, což budeme v Třemošnici informovat, ještě několik brigád, před samotným 19. říjnem, kdy by měla proběhnout, doufáme, již jen výsadba stromů a finišující práce.

V rámci zmíněných brigád bude potřeba vysekat pruhy, kde bude vysazována alej, příprava podkladu, příprava geotextilií, prožezání větví stávající zeleně, označení vedení aleje a podle druhů ovocných stromů výběr dle doporučení zahradníka nejvhodnějších stanovišť.

16. listopadu Lampiónový průvod od 16:00 bychom v budově bývalého krámu dlabali dýně a poté by následovala pro všechny generace podvečerní procházka křížem - krázem Třemošnic

Petr Florián, Střemcha2018, z.s.

TJ Sokol Ostředeck, z.s.

Vážení příznivci ostředeckého sportu,

pojďme se společně ohlédnout za činností našeho klubu během letošního léta, které se pomalu chýlí ke svému konci. Koncem června jsme uspořádali již devátý ročník Sokolského dne, což je naše největší akce roku. V týdnu poté jsme všichni drželi palce naší odchovanyni Páje Rezkové, která ve fotbale reprezentovala Středočeský kraj na Olympiádě dětí a mládeže a přivezla si domů stříbrnou medaili. Druhá červencová sobota bývá tradičně vyhrazena nohejbalovému turnaji. Se závěrem léta se pozvolna rozjely fotbalové soutěže.

Sokolský den

V sobotu 22. června uspořádal náš klub „Sokolský den“, který byl i tentokrát věnován dvěma turnajům malých fotbalistů – 8. ročníku turnaje „O pohár starosty obce Ostředeck – JOMA CUP“ pro mladší přípravky a 7. ročníku turnaje starších žáků „O pohár SPZV Ostředeck a.s.“.

Na zeleném pažitu se prohánělo 113 malých fotbalistů i fotbalistek, kterým nezkazily radost z fotbalu ani rozmary počasí. Prvně nám nepřálo počasí a větší část dne přšelo. Při největším lijáku musely být oba turnaje dokonce na půlhodinky přerušeny.

Turnaje mladší přípravky se zúčastnilo šest týmů – FK Kavalier Sázava, Sokol Zaječice, SK Chocerady, TJ Úročnice, Sokol Maršovice a domácí špunti. Dopoledne se hrála skupinová fáze. Z každé ze skupin postoupily první celky přímo do semifinále, druhé a třetí týmy spolu hrály křížem čtvrtfinále.

Skupinu A ovládli suverénně choceradští hráči, kteří nastříleli ve dvou zápasech 24 branek a nenarazili na větší odpor. O druhé místo bojovali naši proti Maršovickým. Přes rychlý vedoucí gól Jára Kluse se z výhry radoval soupeř a zajistil si lepší pozici do čtvrtfinále.

V béčku obdobným způsobem kralovala Sázava. Druhé místo si bez větších těžkostí vybojovaly Zaječice, které porazily Úročnici

Zatímco první čtvrtfinále mezi našimi a Zaječicemi byl jednoznačnou záležitostí soupeře, tak druhé mezi Maršovickými a Úročnicí bylo velmi dramatické a o postupujícím rozhodly až penalty.

V semifinále potvrdily oba favorité papírové předpoklady, ačkoliv Chocerady definitivně zlomily odpor Zaječic až ve druhém poločase.

Zápas o 5. místo přinesl opakování zápasu mezi našimi a Maršovickými. Naši dokázali reagovat na vedoucí gól soupeře Rádou Špalkem, ale do půle se soupeř trefil znovu. Naši se nevzdali a opět Rádča a za chvíli Jára Klus srovnali na 3:3. Po přestávce kvůli průtrži mračen jako by našim zvlhl prach, zatímco soupeř se trefil za záda Šimi Kotila ještě třikrát. Naši tedy skončili šestí, ale za bojovný výkon si zaslouží velkou pochvalu.

V zápase o bronz měly více sil Zaječice, na úročnické tak zbylo nepopulární čtvrté místo.

Finálový zápas mezi Chocerady a Sázavou byl vrcholem turnaje. Sázava dokázala dvakrát srovnat vedení Chocerad. Všichni už se začali těšit na penaltový rozstřel. Ten odmítl choceradský Adam Střelka, který svou brankou rozhodl, že 1. místo a zlaté medaile poputují do Chocerad. Někteří hráči Sázavy finálovou prohru oplakali.

Nejlepším střelcem turnaje se s dvanácti brankami po rozstřelu dvou hráčů se shodným počtem branek stal choceradský Jan Vlach. Nejlepším hráčem byl vyhlášen Dominik Sedláček ze Sázavy a titul nejlepšího gólmana získala zaječická Bára Smrčková. Každý z oceněných si odnesl sošku a dětské šampaňské.

První tři týmy si z Ostředku odvezly obligátní poháry a medaile. Všechny týmy pak byly odměněny taškou plnou sladkostí, které věnoval Hotel Akademie Naháč a míči, které věnovala firma JOMA.

Starší žáci zápolili v sedmém ročníku turnaje O pohár SPZV Ostředeck a.s. Vedle dvou domácích týmů hrající pod názvem Ostředeck / Sázava se v něm představili fotbalisté Sokola Maršovice, Sokola Struhařov a FK Trhový Štěpánov. Turnaj se hrál systémem každý s každým.

Naše béčko vstoupilo do turnaje velmi dobře. Nejprve v derby přehrál áčko a pak zaskočilo favorizovaný Trhový Štěpánov. V dalších zápasech už ale bohužel vyšlo bodově naprázdno a vzhledem k menšímu počtu vstřelených branek při rovnosti bodů se Struhařovem obsadili neoblíbenou bramborovou pozici. Škoda, stačila jedna výhra a naši by skončili minimálně druzí. Zápas s Maršovickými měli dobře rozehraný, vedli 2:1, ale soupeř jim pak nasázel tři góly.

Z vítězství se poprvé v historii radoval Trhový Štěpánov, který při stejném počtu bodů nastřílel více než druhé Maršovice.

Korunu nejlepšího střelce si se sedmi brankami vystřílel štěpánovský Michal Rakáš. Maršovický Matěj Pauer byl vyhlášen nejlepším brankářem. Ocenění pro nejlepšího hráče převzal struhařovský Richard Červenka.

Všem partnerům Sokolského dne - obci Ostředeck, SPZV Ostředeck a.s, Hotelu Akademie Naháč, JOMA Sport a všem, kteří se na zdárném průběhu celé akce podíleli, patří velké poděkování. TJ JAWA Divišov děkujeme za zapůjčení druhé sady branek.

K bezproblémovému průběhu akce přispěli i oba rozhodčí – „profík“ Vojta Šonský a „laik“ Martin Novák, který se ujal nevděčné role vzhledem k omluvě druhého sudího.

Už se všichni těšíme na jubilejní desátý ročník Sokolského dne, který by se měl uskutečnit **v sobotu 20. června 2020**.

Mezi nohejbalisty po šesté kralovali Šachisti

V sobotu 13. července uspořádala naše TJ na kurtu u fotbalového hřiště již devátý ročník nohejbalového turnaje trojic. Tradiční sportovní klání se těšilo velkému zájmu, zúčastnilo se ho rekordních 12 týmů. Dlouho to vypadalo, že přes nepříznivou předpověď počasí se dešť Ostředku vyhne, ale bohužel dorazil. Skupinovou fázi se ještě podařilo odehrát za sucha, vyřazovací boje se kvůli deštovým přeháňkám hodně protáhly.

Týmy nejprve bojovaly ve dvou základních skupinách. Utkání ve skupině se hrála na jeden set. Nejlepší čtveřice z každé skupiny postoupila do čtvrtfinále.

Nabitou skupinu A vyhráli s přehledem hlavní favorité a obhájci vítězství Šachisti Týnec před dalším týneckým týmem Broučci, který byl nováčkem turnaje. Až třetí skončili Benešáci, kteří se netajili ambicemi na vítězství. Poslední postupové místo vybojovali díky výhře v derby s FC Holubárnou domácí Dědci II. Na mladíky z Maršovic zbylo poslední šesté místo.

V béčku kraloval tým Davida Luzuma – Divošáci, kteří si poradili i s Bratranci vedenými Martinem Vosádkou. Třetí místo obsadil další domácí tým Dědci I. Z postupu se radoval i benešovský tým bývalého ostředeckého hráče Martina Slavíka – MIJASLA. Dramatickou bitvu dvou dalších turnajových nováčků o nepostupové 5. místo lépe zvládli Sešívání budoucího Ostředáka Petra Ištvana, kteří porazili 15:13 Hugísky vedené Nikolou Holubkovou.

První tři čtvrtfinále dopadla dle papírových předpokladů a postup do bojů o medaile si vybojovali týmy ze skupiny A. Poslední čtvrtfinále mezi domácími Dědky II. a Divošáky přineslo napínavý boj. Ostředečtí staří páni mladíkům zatápěli, v obou setech měli setbol, ale do semifinále šli nakonec Divošáci.

Již během posledního čtvrtfinále začalo pršet a na začátku prvního semifinále přišla velká průtrž. Turnaj musel být na dlouho dobu přerušeno. Pořadatelům se za pomoci přítomných hráčů podařilo louže vymést a hřiště připravit tak, aby se mohlo pokračovat.

První semifinále přineslo zajímavý souboj mezi Šachisty a Benešáky, kteří už spolu v minulosti hráli i finále. Z výhry (10:8, 10:6) se radovali týneckí hráči. V druhém semifinále nedali Broučci moc šancí Divošákům (10:4, 10:8).

Bronzové medaile zůstaly doma. Tým Davida Luzuma přes prohraný první set porazil v malém finále Benešáky (5:10, 10:7, 10:8).

Finálový zápas přinesl týnecké derby mezi Šachisty a Broučky. Zajímavé bylo, že oba týmy svým vzájemným duelem ve skupině ráno celý turnaj otevíraly. Šachisté výhrou ve dvou setech (10:6, 10:5) obhájili loňské vítězství a připsali si na své konto šestou turnajovou výhru v devítileté historii turnaje.

Nejlepší tři týmy si odvezly tradiční speciální ostředecké medaile a soudky piva věnované našim klubem.

Dotace na vybavení sokolovny a činnost mládeže

V letošním roce jsme byli opět úspěšní se žádostmi o dotace. Dotaci ve výši 49.500 Kč ze Středočeského Fondu sportu, volného času a primární prevence v rámci Tématického zadání „Podpora volnočasových, sportovních a vzdělávacích aktivit“ na nákup švédské bedny, kozy, můstku, 5 lavic a 5 žíněnek jsem již zmínil minule. Nářadí již dorazilo a je k dispozici v sokolovně i pro využití veřejností. Celkové náklady na projekt činily 62.400 Kč, klub tedy v rámci spoluúčasti doplatil 12.900 Kč ze svého.

Středočeský kraj

V červenci jsme získali dotaci 84.000 Kč od MŠMT v rámci programu Můj klub 2019. Prostředky jsou určeny zejména na financování činnosti mládeže a údržbu areálu fotbalového hřiště.

Fotbalisté zahájili novou sezónu

Ostředečtí fotbalisté vstoupili koncem srpna do nové sezóny. V přípravě i v poháru se jim dařilo, ale první zápas doma proti nováčkovi z Lešan přinesl vystřízlivění, byť byla vysoká porážka ovlivněna mnoha absencemi a zraněními dvou hráčů během utkání. O týden později naštěstí domácí zaváhání napravili a zásluhou hatricku Jakuba Horáka přivezli tři body z Úročnice.

Kádr áčka se během léta příliš nezměnil. Po půlročním pracovním pobytu v zahraničí se vrátil Jakub Horák. S SK Chocerady se podařilo domluvit přestup devatenáctiletého Jakuba Jiřika, který u nás hrál za dorost. Pokračuje pozvolně zapojování dorostenců do týmu dospělých. Po Jardovi Rezkovi a Jakubovi Mistolerovi dostanou šanci i Martin Novák a Vítek Bareš.

Fotbalisté zůstali ve velmi nabitě benešovské skupině III. třídy. Jednoznačným cílem zůstává záchrana. Bude to těžký boj o každý bod.

Poslední prázdninový víkend zasáhli do bojů i dorostenci a žáci. Dorost i nadále vystupuje pod hlavičkou sdruženého týmu Ostředeck/Sázava. K týmu se po zdravotních problémech vrátil jako hlavní trenér Martin Novák, kterému pomáhá Libor „Borina“ Procházka, který je koučem našeho áčka. Věříme, že pár dalších kluků do áčka vyrostě.

Situace v mladších kategoriích nevěští pro náš fotbal vůbec nic dobrého. Kluci v žákovském věku končí s fotbalem, mají jiná lákadla. Letos v létě takto skončili tři kluci. Aktuálně máme bohužel jen čtyři aktivní žáky, kteří hrají za společné týmy v Divišově. Možnost zahrát si tam mají i další. Pro klub je vždy lepší, když kluci hrají pod naší registrací. Jednak nehrozí handrkování se o jejich návrat z jiných klubů a také má klub šanci získat vyšší dotaci na provoz.

Po žácích následuje velká meze a nově utvořená mladší příprava, kterou jsme nakonec do soutěže nepřihlásili. Pro děti opět uspořádáme tedy jen turnaj v únoru v hale a v červnu u nás na hřišti.

Stolní tenisté vyšlou do bojů rekordních pět týmů

S přípravou na novou sezónu začali od srpna ostředečtí stolní tenisté. Poprvé v historii oddílu bude ostředecké barvy hájit pět týmů.

Áčko pokračuje v nejvyšší okresní třídě OP1. Nakonec se podařilo dojednat prodloužení působení dvou nadějných vlašimských mladíků Patrika Vosátky a Martina Vaigla, kteří se prosazují i v rámci republikových turnajů svých kategorií. Pokračovat bude

i bývalý extraligový hráč Míra Janata. Cílem je opět záchrana v soutěži.

Béčko, jako nováček druhé nejvyšší soutěže OP2, bude rovněž usilovat o udržení. Céčko si naopak klade za cíl vybojovat postup do OP3.

Nově přihlášené děčko bude hrát nejnižší OP5 a dá příležitost pravidelně hrát našim mládežníkům. Děti jsme současně přihlásili do nově založeného žákovského regionálního přeboru, který se bude hrát formu turnajů pro tříčlenná družstva.

V sobotu 21. září uspořádá stolně-tenisový oddíl turnaj Ostředecký Votvírák, který již po šesté otevře novou sezónu na Benešovsku. Letos očekáváme velmi kvalitní obsazení s několika hráči z krajských soutěží včetně dvou nejlepších hráčů okresu Dohnala a Betuštiaka hrajících krajskou 1. třídu za ST Benešov.

Krásný barevný podzim vám přeje za TJ Sokol Ostředeck. z.s.

Ing. Marek Škvor, předseda

Rozpis zápasů

Dospělí

SO 24.08. 17:00	Ostředeck	-	Lešany	:
SO 31.08. 17:00	Úročnice	-	Ostředeck	:
SO 07.09. 17:00	Ostředeck	-	Čerčany	:
SO 14.09. 16:30	Ostředeck	-	Vrchotovy Janovice	:
SO 21.09. 16:30	Drachkov	-	Ostředeck	:
SO 28.09. 16:00	Ostředeck	-	Chocerady	:
SO 05.10. 16:00	Jírovice	-	Ostředeck	:
SO 12.10. 15:30	Ostředeck	-	Krhanice	:
NE 20.10. 10:15	Soběhrdy	-	Ostředeck	:
SO 26.10. 14:30	Ostředeck	-	Votice B	:
NE 03.11. 14:00	Poříčí B	-	Ostředeck	:
SO 09.11. 14:00	Ostředeck	-	Pyšely	:
NE 17.11. 13:30	Teplýšovice B	-	Ostředeck	:

Starší žáci - okresní přebor

SO 31.08. 10:45	Divišov / Ostředeck	-	Tichonice	:
NE 08.09. 10:15	Čechtice / Křivsoudov	-	Divišov / Ostředeck	:
SO 14.09. 09:30	Poříčí n/S	-	Divišov / Ostředeck	:
ST 18.09. 16:30	Křečovice	-	Divišov / Ostředeck	:
SO 21.09. 10:45	Divišov / Ostředeck	-	Pyšely / Nespeky	:
SO 28.09. 12:00	Trhový Štěpánov	-	Divišov / Ostředeck	:
SO 12.10. 09:00	Senohraby	-	Divišov / Ostředeck	:
SO 19.10. 10:45	Divišov / Ostředeck	-	Kácov	:
SO 26.10. 10:15	Krhanice	-	Divišov / Ostředeck	:
SO 02.11. 10:45	Divišov / Ostředeck	-	Dolní Kralovice	:
NE 10.11. 11:00	Zdislavice	-	Divišov / Ostředeck	:
SO 16.11. 10:45	Divišov / Ostředeck	-	Teplýšovice	:

Dorost – okresní přebor

NE 01.09. 10:15	Ostředeck / Sázava	-	Pravonín / Kondrac	:
NE 08.09. 10:15	Trhový Štěpánov	-	Ostředeck / Sázava	:
NE 15.09. 10:15	Ostředeck / Sázava	-	Maršovice / Neveklov	:
NE 22.09. 10:15	Bystřice	-	Ostředeck / Sázava	:
NE 29.09. 10:15	Ostředeck / Sázava	-	Postupice / Chotýšany	:
SO 05.10. 11:00	Křivsoudov / Čechtice	-	Ostředeck / Sázava	:
NE 13.10. 10:15	Ostředeck / Sázava	-	Jankov / Ratměřice	:
NE 20.10. 10:15	Nespeky / Pyšely	-	Ostředeck / Sázava	:
NE 27.10. 10:15	Ostředeck / Sázava	-	Týnec n/S „B“	:
SO 02.11. 10:15	Mezno	-	Ostředeck / Sázava	:
NE 10.11. 10:15	Ostředeck / Sázava	-	Čerčany / Poříčí	:

Oranžové zápasy se budou hrát v Sázavě.

Mladší žáci – okresní přebor

SO 31.08. 09:00	Divišov / Ostředeck	-	Vracovice	:
SO 07.09. 09:00	Křivsoudov / Čechtice	-	Divišov / Ostředeck	:
SO 21.09. 09:00	Divišov / Ostředeck	-	Vlašim "A"	:
ST 25.09. 16:30	Přestavky / Čerčany	-	Divišov / Ostředeck	:
SO 28.09. 10:30	Trhový Štěpánov	-	Divišov / Ostředeck	:
SO 05.10. 09:00	Divišov / Ostředeck	-	Chocerady	:
SO 12.10. 10:15	Vlašim "B"	-	Divišov / Ostředeck	:
SO 19.10. 09:00	Divišov / Ostředeck	-	Velíš	:
SO 26.10. 10:45	Soběhrdy	-	Divišov / Ostředeck	:
SO 02.11. 09:00	Divišov / Ostředeck	-	Dolní Kralovice	:
SO 16.11. 09:00	Divišov / Ostředeck	-	Teplýšovice	:

Zápas 19. 10. budou žáci hrát pravděpodobně v Ostředku

Pája „Papája“ Rezková

Ahoj,

jmenuju se Pavlína Rezková. Je mi 14 let. Hraju fotbal už od svých 4 let, ale jinak od 5 let oficiálně, protože registračku jsem mohla mít až v 5 letech. Důvod, proč jsem začala hrát, byl ten, že začal můj starší brácha a protože jsme se přestěhovali s mamkou sem do Ostředka. Jelikož jsme tu nikoho neznali, tak jsem s mamkou a bráchou chodila na hřiště. Když Ostředeck zakládal dětské družstvo, brácha začal chodit na tréninky a já po nějaké době taky. Roky utíkaly a já jsem se pořád zlepšovala. Když mi bylo 8 let, tak jsem už hrála víc. Začínala jsem obranou, a pak jsem hrála stoperku. Když mi bylo 10 let, vzal mě Martin Novák (trenér) na Minervu, protože on tam šel trénovat a já jsem si to měla zkusit hrát jen za holky. Ten rok jsem měla střídavý start v Minervě. Hrála jsem tam 1. ligu přípravky, ale to jsem ani nevěděla. Jinak jsem stále hrála za Ostředeck. Střídavý start jsem měla na 4 měsíce. A tak mi v roce 2016 udělali ještě jeden a ten jsem měla na 3 měsíce. Jelikož se střídavý start zrušil, musela jsem se rozhodnout mezi Ostředkem a Minervou. A tak jsem šla hrát do Minervy, která si mě odkoupila, ale až v roce 2017. V Minervě hraju doteď. Jen nejspíš do budoucna plánuji přestup.

A teď něco o LODM, neboli Liberecké olympiádě dětí a mládeže. Kde jsem působila za Středočeský kraj v U14 ve fotbale. Je to neuvěřitelný zážitek. Na Olympiádu jsem se dostala tak, že můj trenér Pavel Rosenvald se o mě zmínil u trenéra z Dukly, který to měl na starost. Pak jsem jela hrát do Prahy na turnaj a tam za mnou přišel s tím, že mě vybrali, abych si to šla zkusit na Výběrový kemp.

Na Výběrovém kempu jsem uspěla a trenérům jsem se líbila, a tak mě poslali na další kemp a ten byl už Přípravný na celou Olympiádu. Bylo to náročné, ale dalo se to zvládnout. Týden před Olympiádou jsem musela být v klidu, aby se mi nic nestalo. Na samotné Olympiádě jsem si dala dva góly. Byl to neuvěřitelný zážitek. Byly jsme druhé ze všech krajů. Byla tam skvělá atmosféra jak mezi týmy, tak i mezi lidmi, kteří se tam viděli poprvé. V Minervě jsem 3. rokem kapitánka a hraju střed zálohy. Daří se nám, minulý rok jsme byly první v 2. lize a rok před tím druhé v 2. lize starších žákyň. Teď ale hrajeme 2. ligu dorostenek. V sezóně 2016/17 jsem byla nejlepší střelkyně a měla jsem 37 gólů a byla 4. v celkové tabulce.

Fotbal není jenom sport, ale je to týmová práce. Pokud do toho nedá každý srdce, tak to ani nemá cenu dělat.

Pavčina Rezková

Sbor dobrovolných hasičů Ostředeck

„Děti“

Třemošnická „8“

Než jsme vyšli vstříc dlouho očekávaným letním prázdninám, zúčastnili jsme v sobotu 16. června „Třemošnické 8“, kde za kolektiv mladých hasičů startovala dvě družstva.

Celým dnem nás doprovázelo sluníčko, a proto není divu, že nejen děti každou volnou chvíličku trávily u kádě s vodou. Sušit je a převlékat do nového oblečení nemělo vůbec smysl.

Pro družstva dospělých i dětí byly připraveny čtyři disciplíny, a to netradiční štafeta, kyblíková štafeta, pивní štafeta a samozřejmě královská disciplína požární útok s vodou, pro nás netradičně s „8“ mašinou.

První disciplínou byl požární útok, kde nás hned po startu zklamala technika. Díky strojníkovi, Pavlu Šarbachovi, se však mašina opět na několikátý pokus rozeběhla a první družstvo dětí tak zvládlo útok dokončit. Obě družstva bojovala s velkým nasazením o umístění mezi ostatními družstvy. Časy a výkony všech dětí byly velmi vyrovnané. Konečné vyhodnocení nás přesto velmi mile překvapilo. Jedno z družstev obsadilo 6. místo a druhé vybojovalo zlato. Přivezli jsme tak putovní pohár Třemošnické „8“ a obrovskou motivaci vyrazit za rok znovu.

Letní škola instruktorů

Na přelomu července a srpna se Tomáš Škvor zúčastnil Letní školy instruktorů v Malých Svatoňovicích, kterou pořádalo Sdružení Čech, Moravy a Slezska ČR. Během 14 dní se musel probrat obory pedagogiky, psychologie, zdravotvědy či požární ochrany, které na konci pobytu úspěšně zakončil závěrečnou zkouškou. Zpěštěním pro účastníky bylo přežití v přírodě, kde

strávili tři dny a pro Toma i taneční. Máme tak v Ostředku dalšího oficiálního vedoucího kolektivu mladých hasičů.

Parníkem po Vltavě

V sobotu 31. srpna jsme zakončili letní prázdniny a zahájili hasičskou sezónu 2019/2020 výletem parníkem po Vltavě v Praze. Bylo krásné, slunné počasí a sešlo se nás téměř 60 včetně kolegů ze Samechova. Užili jsme si krásné sobotní dopoledne příjemnou projížďkou s vyhlídkou na Karlův most, Národní divadlo, Vyšehrad, Staré Město a mnoho dalších. Ve zdymadlech jsme zkontrolovali lodníky, zda váží stejný lodní uzel jako my při celoroční činnosti Plamen. Velké poděkování patří Pavlu Křížkovi z Ostředku, který loď provozuje a věnoval nám tuto příležitost jako sponzorský dar.

Zahájení sezóny

Po prvním školním týdnu jsme v klubovně hasičárny začali s přípravou na podzimní aktivity. Už 20. září nás čeká v Kondraci běh na 60 m s překážkami a 5. října podzimní kolo Plamen v Teplýšovicích. To moc času na přípravy není, proto musíme intenzivně opakovat nejen zapojení hadic, ale i střelbu ze vzduchovky, topografické značky, uzlování, zdravotvědu či požární ochranu.

Až na výjimky se budeme scházet každou neděli od 17 hodin v hasičárně. Rádi přivítáme každého, kdo bude chtít rozšířit naše řady a věnovat se hasičskému sportu.

Pohodové a klidné podzimní dny, všem pevně zdraví a dětem hodně úspěchů ve škole přeje za kolektiv mladých hasičů

Klára Škvorová, tel. +420 775 159 112

„Dospělí“

Milí čtenáři,

léto nám pomalu, ale jistě končí, děti nastoupily do škol a my můžeme na prázdniny a vše co jim předcházelo, už jen zavzpomínat.

Ještě před prázdninami, v sobotu 15. června, jsme vyrazili na každoroční akci s názvem Třemošnická osmička do sousední Třemošnice. Soutěže se zúčastnila dvě družstva dětí a jedno smíšené družstvo dospělých. Děti zaznamenaly velký úspěch a odvezly si putovní pohár za první místo (více v sekci mladí hasiči).

Dospěláci se umístili na krásném čtvrtém místě. Celý horký den se nesl v příjemné atmosféře a soutěž si velmi užili všichni zúčastnění.

O průběhu akce jsme během celého dne informovali online na našem hasičském WhatsAppu, takže všichni členové, kteří se akce nezúčastnili, měli přehled. Jedním z nich byl i náš dlouholetý člen a předseda kontrolní komise, pan Šramota. A tak, když jsme po příjezdu z Třemošnice uklízeli naši techniku v hasičárně, přišel se s námi pozdravit. Protože v tomto období slavil své významné jubileum, přinesl s sebou drobnou pozornost, abychom si mohli připít na jeho zdraví. *Ještě jednou, zpětně, moc gratulujeme a věříme, že se svou aktivitou, pane Šramoto, i nadále nijak nepolevíte.*

V pátek 21. a v sobotu 22. června jsme s chutí do práce pomáhali při zajištění stanů, pódia a parketu před restaurací na oblíbené akci Den obce Ostředek. Těší nás, když se můžeme setkat a není nám zatěžko při tom přiložit ruku k dílu, zvláště pokud je to v tak dobré partě ochotných hasičů, kterou v Ostředku máme :-). Velký dík patří všem, kteří k „hasičině“ takto přistupují.

Po uzávěrce tohoto čísla Ostředeckého zpravodaje, v sobotu 14. září, jedeme do Divišova na memoriál F. Procházky a V. Chalupckého a po jeho skončení proběhne každoroční zakončení soutěžní sezóny s posezením.

A na co se s námi můžete těšit do konce roku?

V sobotu **16. listopadu** proběhne v Ostředku a Mžížovicích sběr železného šrotu. Výtěžek ze sběru je určen

na údržbu hasičské techniky, proto vám všem za železo moc děkujeme.

V pátek **29. listopadu** vás všechny srdečně zveme na Výroční valnou hromadu SDH Ostředek v sále místní restaurace.

A v sobotu **30. listopadu** se v Ostředku rozsvítí hned dva vánoční stromy (jeden velký a druhý menší) na krásné předadventní akci Rozsvícení vánočních stromů, spojené s vánočním jarmarkem a adventním koncertem. Přijďte s námi zahájit advent, to nejhezčí období roku. Nasát předvánoční atmosféru, ochutnat svařák či dobrý guláš, zakoupit nějaký ten dáreček nebo si jen poslechnout krásné žesťové tóny v podání rodiny Zavřelových.

Členové SDH Ostředek

starosta SDH Ostředek Petr Sadílek, tel.: 777 268 380

velitel SDH Ostředek František Nerad, tel.: 606 937 635

vedoucí mládeže SDH Ostředek Klára Škvorová, tel.: 775 159 112

Start útoku pozdějších dětských vítězů z Ostředku

Samostatnou soutěž v nealkoholické štafetě trojic vyhrál Samechov B před Samechovem A a třetí skončili Hvězdonice A.

V dospělácké kategorii smíšených družstev se představila dvě družstva domácí Třemošnice, dvě družstva ze Samechova, dále Ostředek, Hvězdonice a obhájci putovní trofeje z Dalov. Tři nejlepší útoky se dostaly pod 40 vteřin v tomto pořadí: první Ostředek, druhý Samechov B a třetí Samechov A. První družstvo Třemošnice bylo až páté za Hvězdonicemi, ale před Dalovými. Svou reputaci si vylepšili domácí ve kbelíkové štafetě, kterou družstvo Třemošnice A vyhrálo před Dalovými a Samechovem B, za kterým bylo druhé družstvo z Třemošnice. Druhou štafetu vyhráli Ostředečtí před Samechovem B a Hvězdonicemi.

Po sečtení všech časů se na čestném sedmém místě umístilo domácí družstvo Třemošnice B, před nimi skončili šestí borci z Hvězdonic, páté bylo družstvo Samechov A, čtvrtou pozici získali borci z Ostředku. Na medailových místech skončili jako třetí Dalováci, před ně se o pět vteřin vyhouplilo domácí družstvo Třemošnice A.

Útok družstva Třemošnice A

Sbor dobrovolných hasičů Třemošnice

Třemošnická 8

Vyvrcholením měsíce června byla soutěž nejslabších požárních stříkaček - "Třemošnická 8", která se konala v sobotu 15. června. Byl to již 13. ročník této soutěže dospělých i dětských smíšených družstev, která je, obzvláště mezi dětmi, velice oblíbená. Soutěž probíhala za pěkného počasí na oblíbené pastvině "Na Vinici". S přípravou plochy nám pomohl Pepa Šimoníc.

**Třemošnická osmička
15.6.2019**

Soutěž zahájilo šest dětských kolektivů. Nejlepším útokem se v kategorii dětských kolektivů představilo družstvo Samechov B, před Hvězdonicemi B a Ostředkem A. První štafetu (kbelíkovou) vyhrálo družstvo Hvězdonic A, před Samechovem A a Ostředkem A. Ve druhé štafetě si s hasičským materiálem přes připravené překážky nejlépe poradilo družstvo dětí z Ostředku A, před Samechovem A a Hvězdonicemi B. Díky nejvyrovnanějším výkonům si v součtu časů zajistilo vítěznou pozici a putovní pohár převzalo, poprvé v historii dětské části soutěže Třemošnická 8, družstvo Ostředek A před Samechovem A a Hvězdonicemi B.

Rychlé sání domácích nepomohlo a poprvé v třináctileté historii zvítězilo a putovní trofej odvezlo domů družstvo Samechov B.

Celkový vítěz celé soutěže ze Samechova při útoků

Samostatnou soutěží byla opět pivní štafeta trojic mezi dospělými, kde si s družstvy zasoutěžili i rozhodčí.

Osmá skončila Třemošnice B, před ní byly Dalovy, šesté místo obsadila trojice z Ostředku, ti už měli slušný čas 18,84 vteřiny, pátí byli borci ze Samechova B v čase 16,53 vt., čtvrté bylo družstvo Samechov A za 16,32 vt., bronzovou příčku obsadila trojice rozhodčích - Honza Škoda, Jakub Koudelka a Vladimír Jíša s časem 15,88 vt., před nimi se na druhém místě usadili borci Třemošnice A v čase 14,81 vt. a historicky tradičním vítězem je opět po roce trojice z Hvězdonic v neuvěřitelném čase 12,50 vteřiny.

Dětské hasičské odpoledne

V sobotu 3. srpna se uskutečnil první ročník hasičského dětského odpoledne, na jehož přípravě se nejvíce podíleli Libuše Jíšová, Tomáš Fehér a Vladimír Jíša. Poděkování za přípravu plochy 3/2019

patří SPZV Ostředek a dík za poskytnutí elektřiny již po několikáté manželům Petru a Veronice Floriánovým. Stejně jako na soutěž Třemošnická 8, tak i na hasičské dětské odpoledne poskytla sponzorský dar v podobě ovoce firma Bakker z Logistického centra v Měchnově.

Bylo vytvořeno několik stanovišť. První - práce s historickou džberovkou, na druhém stanovišti si zájemci vyzkoušeli házení míčku otvory v domečku, třetím stanovištěm byla opičí dráha, kterou absolvovaly děti s míčkem na lžici, dále pak si děti mohly zaběhat na chůdách a chodících hrncích, pátým stanovištěm byla střelba ze vzduchové pušky ať s optikou nebo bez ní a posledním šestým stanovištěm byla možnost skákání v pytlich.

Toto vše bylo doplněno skákacím hradem zapůjčeným obcí Ostředek a vyvrcholením celého odpoledne byla hromada hasičské pěny, kterou nám přijel udělat Honza Škoda z Hvězdonic.

Celkem bylo okolo 25 dětí, kterým se akce líbila a které byly v průběhu dne obdarovány sladkostmi a ovocem. Na závěr pak každé odcházející dítě dostalo drobné dárky v podobě pastelek či vodovek, atd.

Věřím, že příští ročník letního odpoledne bude ještě úspěšnější, protože již nyní vymýšlíme nové disciplíny pro děti.

Za SDH Třemošnice: Ing. Vladimír Jíša - starosta

Pro malé a dorůstající čtenáře

Vážení a milí dorůstající čtenáři, škola sice teprve začala, ale věřím, že už teď se těšíte na další prázdniny, a tak pro vás mám přehled všech, které vás čekají...

Podzimní prázdniny připadnou na úterý 29. října a středu 30. října.

Vánoční prázdniny budou zahájeny v pondělí 23. prosince a skončí v pátek 3. ledna. Vyučování začne v pondělí 6. ledna.

Jednodenní **poletní prázdniny** připadnou na pátek 31. ledna.

Jarní prázdniny vás čekají od 10. do 16. února.

Velikonoční prázdniny připadnou na čtvrtek 9. a pátek 10. dubna.

Hlavní prázdniny budou trvat od středy 1. července do pondělí 31. srpna.

A aby vám to čekání veseleji uteklo:

„Povinnou školní docházku v našich zemích zavedla Marie Terezie,“ poučuje své žáky pedagog. V tom se ozve ze třídy hlas: „No jo, ženská!“

Stěžuje si Štěpánka mamince: „Už jsme měli třetí hodinu botaniky, ale o botách tam dosud nepadlo ani slovo!“

Probíhá velký školní ples. „Proč jste, pane profesore, nepřišel s manželkou?“ „No jistě. Celou dobu mám pocit, že jsem něco zapomněl.“

Obec Ostředeck, Ostředeck 60, 257 24 Chocerady, IČ: 00232424.
Na zpravodaji spolupracovali: Mgr. Alena Měchurová, korektura Mgr. Květa Dočkalová a další uvedení přispívající. V Ostředku dne 16. září 2019, číslo 3/2019. Náklad 215 výtisků. Vychází čtvrtletně. Za obsah zodpovídá Mgr. Alena Měchurová. Evidenční číslo zpravodaje MK ČR E 21132. www.ouostredek.cz. Tel. 739492259.

E-mail: zpravodaj@ouostredek.cz, mechurovalena@seznam.cz

Příští uzávěrka bude 8. prosince 2019.

Co se připravuje

TJ SOKOL OSTŘEDEK, z.s.
SRDEČNĚ ZVE NA

Ostředecký VOTVÍRAK

Turnaj pro registrované hráče OP i krajských soutěží

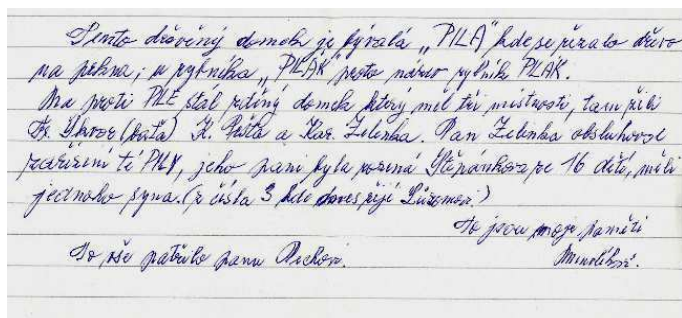
SOBOTA 21. září od 9h

SOKOLOVNA OSTŘEDEK

Soutěž

Odpověď z minulého čísla: *pila u rybníka Pilák v Ostředku.*

Správnou odpověď zanesla paní **Eliška Menčíková**.

Další, kdo znal odpověď, byla paní **Ing. Jana Strnadová**. Obě získaly knihu „Ostředeck“. **Gratulujeme!**

Novou fotografii a hrneček získala paní **Libuše Marková z Ostředka**.

Od tohoto čísla se zavádí losování výherce. Proto své odpovědi, jaký dům na fotografii je, zasílejte (pošta, email)/doneste na OÚ Ostředeck v písemné podobě, a to nejpozději do 14. října včetně. Ze správných odpovědí bude následně vylosován nový majitel knihy „Ostředeck“.

Výjimečný stav

divadlo Na Fidlovačce čtvrtek 3. října v 19 hodin

Výjimečná komedie o nevěře, která zahraničního reportéra Karla Berana přitáhne z Kamburu v Africe zpět do Prahy a vyvolá celou kaskádu nepředvídatelných groteskních zvratů. A do toho všeho musí Karel vysílat živé reportáže z kamburské revoluce. Nikdy nevěřte médiím a své ženě!

Hrají: Josef Polášek, Jitka Ježková, Lada Jelínková, Lukáš Rous, Karel Zima, Eliška Nezvalová, Zdeněk Maryška, Zdeněk Palusga

Závazné objednávky: Blanka Svobodová, tel. 607 511 176
Autobus hrazen obcí, **cena vstupenky 359Kč**

- odjezd z Třemošnice z návsi v 16:50 hod.
- odjezd z Ostředka od restaurace v 17:00 hod.

Milé děti, milí rodiče,
jménem spolku Cesta
pro venkov a obce Ostředek
si vás dovoluujeme pozvat
na podzimní akce určené
především dětem, ale i všem
těm, kteří zůstali mladí duchem.

Během října se uskuteční
již tradiční **drakiáda**
s opékáním buřtů. Pojďme
spočítat, kolik draků bude
na ostředeckém nebi.

V sobotu 26. října si **vyřezeme dýně**
a přivítáme tak podzim. Pokud počasí dovolí,
projdeme se po Ostředku a okolí
v **lampionovém průvodu**.

Poslední akci tohoto
roku bude **Mikulášská
besídka**, na které
poznáme, které děti
byly hodné a které přeci
jenom trochu zlobily.
Těšíme se na vás
v **sobotu 7. prosince**.

Je čas odejít na vejminěk

Chceme chalupu v Mžížovicích přenechat mladým,
ale zůstat tady nebo v Ostředku dále jako stálí rekreanti.

Hledáme ke koupi malý pozemek k postavení vkusného
celoročně obyvatelného mobilheimu (nebráníme se ani koupi
menšího stavení k rekonstrukci).

Prosím nabídněte, nebo pokud víte o nějaké nabídce,
dejte vědět na email kv.dockalova@seznam.cz nebo volejte
na telefon 607 713 163.

SDH Ostředek vás srdečně zve

na volební Výroční valnou hromadu,
která se koná 29.11.2019
od 19.00 hodin v sále restaurace Ostředek

SDH Ostředek a Obec Ostředek srdečně zvou na

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

30.11.2019 OD 16 HODIN u hasičské nádrže v Ostředku

Prodej adventních věnců a jmelí
Stánky s adventním zbožím
Živý a dřevěný betlém
Klobásky, pivo a pekelný gulášek

Svažené víno, čaj a perníčky zdarma
Adventní koncert – Zavřel a synové od 17:45 hod

Za dobrovolné příspěvky všem předem děkujeme! Moudrospodané rozsvícení stromu v 18:00 hod

Výběrové řízení na pozici: Pečující osoba v Dětské skupině

organizace: Obec Ostředek- dětská skupina Ostředáček
kontakt: Markéta Lukáčová ředitelka , ostredacek@gmail.com, tel.: 603439570

POPIS:

Hledáme pečující osobu do dětské skupiny, pozice je na plný úvazek a dobu určitou
Pracovní doba od 7.00 do 15.30 hodin a od 7.30 do 16.00 hodin.
Nástup: prosinec 2019 (nástup za mateřskou dovolenou, je možný i dříve)

Náplň práce: Hlídaní a péče o děti od 1,5r. věku, zajištění potřeb dítěte, jeho výchova a rozvoj
schopností, kulturních a hygienických návyků dítěte, nácvik sebeobsluhy dětí. Dále je náplň práce
příprava programu a aktivit pro děti dle plánu péče a pokynů vedoucí pečující osoby nebo
ředitelky, odpovědnost za dodržování pravidel ve skupině, odpovědnost za bezpečnost, zdraví a
výchovu dětí, aktivní spolupráce s členy týmu DS Ostředáček a OÚ Ostředek, pravidelná
komunikace s rodiči, organizování výletů a dalších akcí dětské skupiny.

Pečující osoba musí splňovat tyto předpoklady:

- plnoletost, bezúhonnost
- zdravotní způsobilost k výkonu práce péče o dítě (zdravotní (potravinářský) průkaz)
- praxe 2 roky
- odborná způsobilost (vzdělání ve zdravotnických oborech, sociální práce, psychologie, učitelství MŠ/1. stupeň ZŠ, kvalifikace chůvy) - v případě nedostatečné odborné způsobilosti zajistíme profesní kvalifikaci pečující osoby.

Požadujeme minimálně SŠ vzdělání, kladný vztah k dětem a ochotu pracovat i s mladšími dětmi,
organizační dovednosti, kreativitu, důslednost, schopnost práce v týmu, dovednost sebereflexe,
respektující přístup v práci s dětmi, rodiči i kolegy

Nabízíme:

Odpovídající finanční odměnu dle tabulek pro státní správu a práci přímo v obci Ostředek.
Možnost rozšíření kvalifikace absolvováním kurzů zaměřených na péči o výchovu dětí.
Možnost zodpovědné práce v mladém, pozitivním a kreativním týmu a dále pak možnost
seberealizace a osobního růstu. Stravování zajištěné zaměstnavatelem. 25 dnů dovolené.

Prosíme uchazečky/uchazeče o zaslání životopisu na uvedenou mailovou adresu.
Děkujeme

PŘÍJMEME

- TRUHLÁŘE
- MONTÁŽNÍKA

schodiště, dveře, zábradlí

- Nabízíme**
- Práce na plný úvazek
 - Férové platové ohodnocení
 - 20.000-30.000,-Kč čistého
 - Stabilní zaměstnání
 - Možnost ubytování

Nástup možný ihned

- Požadujeme:**
- Chuť do práce
 - Praxi v truhlářské výrobě- výhodou
 - Samostatnost při výkonu

**Náborový příspěvek 10.000 Kč
po odpracování 450 hodin**

JELÍNEK interiér s.r.o.
Ostředek, okres Benešov

+420 605 295 781
prace@jelinek-interier.cz

© MV-generální ředitelství
Hasičského záchranného sboru
České republiky

Vážení obyvatelé rodinných domů, bytů,

oslovujeme Vás touto cestou proto, že stále evidujeme vysoký počet požárů v domácnostech, které mají tragické následky. Každý rok dochází k více než tisícovce požárů v obytných budovách, kde umírají desítky lidí a stovky jich jsou zraněny.

CHRAŇTE

domov i sebe

Elektronický příspěvek - 21.8.2019
Certifikát autorizace prodeje:
Jedno: Ing. Drahoslav Štáhl
Výrob: ProSignum Quality s.r.o.
Plzeňská dr. 22, IČ: 2019 09 58 25 400 4011

1. ČTĚTE NÁVODY

Instalujte a užívejte tepelné a jiné spotřebiče v souladu s průvodní dokumentací výrobce.

2. HLÍDEJTE OTEVŘENÝ OHĚŇ

Nenechávejte bez dozoru otevřený plamen svíček, sporáku, krbu a zvyšte opatrnost při vaření.

3. POZOR NA CIGARETY

Při kouření a odhazování nedopalků do odpadkových košů nedopalky vždy dokonale uhaste.

4. KONTROLA KOMÍNŮ

Dodržujte pravidla na údržbu a provoz spalinových cest.

5. TOPE, JAK SE MÁ

Nedávajte do blízkosti topidel hořlavé látky, popel ukládejte do nehořlavé nádoby.

BEZPEČNOSTNÍ DESATERO

Měli byste si uvědomit, že odpovědnost za své chování a za technické zabezpečení svých domovů proti požáru nesete pouze vy sami! Aby k těmto požárům nedocházelo a nedocházelo k úmrtím a zraněním, dodržujte toto BEZPEČNOSTNÍ DESATERO.

6. POUŽÍTE SVÉ DĚTI

Dejte z dosahu dětí zápalky, zapalovače, vysvětlíte jim nebezpečí vzniku požáru.

7. VYBAVTE SVOJI DOMÁCNOST

Instalujte hasičské požáru, vybavte domácnost hasičskými spreji a přenosnými hasičskými přístroji.

8. UDRŽUJTE V POŘÁDKU UZÁVĚRY INŽENÝRSKÝCH SÍTÍ

Hlavní vypínače elektrického proudu, uzávěry vody a plynu musejí být řádně označeny a přístupné.

9. KONTROLUJTE ELEKTRICKÁ ZAŘÍZENÍ

Kontrolujte pravidelně stav spotřebičů a šňůrových vedení.

10. UDRŽUJTE PRŮCHODNÉ CHODBY A SCHODIŠTĚ

V případě požáru oceníte, že budete moci z horícího domu rychle utéct a zachránit členy rodiny.